

Επίσημη Εφημερίδα C 193

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

52ο έτος
15 Αυγούστου 2009

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο

2009/C 193/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ΕΕ C 180 της 1.8.2009	1
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2009/C 193/02	Υπόθεση C-165/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 4 Μαΐου 2009 — Stichting Natuur en Milieu, Stichting Greenpeace Nederland, B. Meijer, E. Zwaag και F. Pals κατά College van Gedeputeerde Staten van Groningen, υπέρ του οποίου άσκησε παρέμβαση η RWE Power AG	2
2009/C 193/03	Υπόθεση C-166/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 11 Μαΐου 2009 — Stichting Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland και Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne κατά Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, ενώ παρέμβαση άσκησαν η Electrabel Nederland NV και οι Burgemeester en Wethouders Rotterdam	3

2009/C 193/04	Υπόθεση C-167/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 11 Μαΐου 2009 — Stichting Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland, Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne κατά Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, ενώ παρέμβαση άσκησαν η E.On Benelux και οι Burgemeester en Wethouders Rotterdam	4
2009/C 193/05	Υπόθεση C-182/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 19 Μαΐου 2009 — Seaport (NI) Limited κατά Department of the Environment for Northern Ireland	5
2009/C 193/06	Υπόθεση C-188/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Δημοκρατία της Πολωνίας), στις 28 Μαΐου 2009 — Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku κατά Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku	6
2009/C 193/07	Υπόθεση C-191/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Μαΐου 2009 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 10 Μαρτίου 2009 στην υπόθεση T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), πρώην Nikopolsky Seamless Tubes Plant «Niko Tube» ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), πρώην Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	7
2009/C 193/08	Υπόθεση C-193/09 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Ιουνίου 2009 η Kaul GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 25 Μαρτίου 2009 στην υπόθεση T-402/07, Kaul GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) — Bayer AG	8
2009/C 193/09	Υπόθεση C-194/09 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Ιουνίου 2009 η Alcoa Trasformazioni Srl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 25 Μαρτίου 2009 στην υπόθεση T-332/06, Alcoa Trasformazioni Srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	8
2009/C 193/10	Υπόθεση C-195/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Chancery Division) (Patents Court) (England and Wales) στις 29 Μαΐου 2009 — Synthon BV κατά Merz Pharma GmbH & Co KG	9
2009/C 193/11	Υπόθεση C-196/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Όργανο Εκδίκασης Προσφυγών των Ευρωπαϊκών Σχολείων στις 29 Μαΐου 2009 — Paul Miles κ.λπ., Robert Watson Mac Donald κατά Γενικού Γραμματέα των Ευρωπαϊκών Σχολείων	9
2009/C 193/12	Υπόθεση C-199/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Augstākās tiesas Senāts (Λεττονία) στις 4 Ιουνίου 2009 — Schenker SIA κατά Valsts ierēnumu Dienests	10
2009/C 193/13	Υπόθεση C-200/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Μαΐου 2009 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 10 Μαρτίου 2009 στην υπόθεση T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), πρώην Nikopolsky Seamless Tubes Plant «Niko Tube» ZAT, και Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), πρώην Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	10
2009/C 193/14	Υπόθεση C-204/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 8 Ιουνίου 2009 — Flachglas Torgau GmbH κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	11

2009/C 193/15	Υπόθεση C-208/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof στις 10 Ιουνίου 2009 — Ilonka Sayn-Wittgestein κατά Landeshauptmann von Wien 12
2009/C 193/16	Υπόθεση C-209/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 10 Ιουνίου 2009 — Lahti Energia Oy 12
2009/C 193/17	Υπόθεση C-211/09: Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας 13
2009/C 193/18	Υπόθεση C-214/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Ιουνίου 2009 η Anheuser-Busch, Inc κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 25 Μαρτίου 2009 στην υπόθεση T-191/07, Anheuser-Busch, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Budějovický Budvar, národní podnik. 13
2009/C 193/19	Υπόθεση C-215/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Markkinaoikeus (Φινλανδία) στις 15 Ιουνίου 2009 — Mehiläinen Oy και Suomen Terveystalo Oyj κατά Oulun kaurunki 14
2009/C 193/20	Υπόθεση C-220/09: Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Μάλτας 15

Πρωτοδικείο

2009/C 193/21	Υπόθεση T-259/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Ιουλίου 2009 — Ισπανία κατά Επιτροπής [ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — Δαπάνες αποκλειόμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Υφαντικός λίνος — Κάνναβη — Μπάνανες — Έκδοση της OLAF — Έκδοση του Ελεγκτικού Συνεδρίου — Διμερής συνάντηση που προβλέπεται από το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1663/95 — Παράβαση ουσιώδους τύπου — Καταχρηστική πρακτική — Ύπαρξη οικονομικής ζημίας σε βάρος του ΕΓΤΠΕ] 16
2009/C 193/22	Υπόθεση T-435/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 2009 — Danjaq κατά ΓΕΕΑ — Mission Productions (Dr. No) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος Dr. No — Ανακοπή του δικαιούχου των μη καταχωρισθέντων λεκτικών σημάτων και των σημείων Dr. No και Dr. NO — Απουσία της προϋπόθεσης των προγενέστερων σημάτων — Έλλειψη διακριτικού σημείου χρησιμοποιούμενου στις συναλλαγές — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', παράγραφος 2, στοιχείο γ', και παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [που κατέστη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', παράγραφος 2, στοιχείο γ', και παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 73 του κανονισμού 40/94 [που κατέστη το άρθρο 75 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]] 16
2009/C 193/23	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-273/06 και T-297/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Ιουλίου 2009 — ISD Polska κ.λπ. κατά Επιτροπής [Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων αναδιάρθρωσεως τις οποίες χορήγησε η Δημοκρατία της Πολωνίας σε μια επιχείρηση παραγωγής χάλυβα — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις εν μέρει ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή τους — Πρωτόκολλο 8 για την αναδιάρθρωση της πολωνικής χαλυβουργίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Ενεργητική νομιμοποίηση — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Παραδεκτό — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 — Εφαρμοστέο επιτόκιο για την επιστροφή των ασυμβίβαστων ενισχύσεων — Υποχρέωση στενής συνεργασίας με το κράτος μέλος — Επιτόκιο κατ' ανατοκισμό — Άρθρο 9, παράγραφος 4, και άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 794/2004] 17

2009/C 193/24	Υπόθεση T-288/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Ιουλίου 2009 — Regionalny Fundusz Gospodarczy κατά Επιτροπής [Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων αναδιάρθρωσεως τις οποίες χορήγησε η Δημοκρατία της Πολωνίας σε μια επιχείρηση παραγωγής χάλυβα — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις εν μέρει ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή τους — Πρωτόκολλο 8 για την αναδιάρθρωση της πολωνικής χαλυβουργίας — Εφαρμοστέο επιτόκιο για την επιστροφή των ασυμβίβαστων ενισχύσεων — Υποχρέωση στενής συνεργασίας με το κράτος μέλος — Άρθρο 9, παράγραφος 4, και άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 794/2004] 17	17
2009/C 193/25	Υπόθεση T-291/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Ιουλίου 2009 — Operator ARP κατά Επιτροπής [Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων αναδιάρθρωσεως τις οποίες χορήγησε η Δημοκρατία της Πολωνίας σε μια επιχείρηση παραγωγής χάλυβα — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις εν μέρει ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή τους — Πρωτόκολλο 8 για την αναδιάρθρωση της πολωνικής χαλυβουργίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Παραδεκτό — Έννοια του δικαιούχου — Άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999] 18	18
2009/C 193/26	Υπόθεση T-24/07: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Ιουλίου 2009 — ThyssenKrupp Stainless κατά Επιτροπής [Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Επίπεδα προϊόντα από ανοξείδωτο χάλυβα — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 65 ΑΧ μετά τη λήξη ισχύος της Συνθήκης ΕΚΑΧ, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Προσαύξηση της τιμής του κράματος — Αρμοδιότητα της Επιτροπής — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Δεδικασμένο — Δικαιώματα άμυνας — Πρόσβαση στον φάκελο — Παραγραφή — Αρχή non bis in idem — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία] 18	18
2009/C 193/27	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-81/07, T-82/07 και T- 83/07: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Ιουλίου 2009 — KG Holding κ.λπ. κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση για την αναδιάρθρωση την οποία χορήγησαν οι ολλανδικές αρχές στην KG Holding NV — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κρίνεται ασύμβατη προς την κοινή αγορά και διατάσσεται η ανάκτησή της — Προσφυγή ακυρώσεως — Εν μέρει απαράδεκτη — Ανάκτηση της ενισχύσεως από δικαιούχους επιχειρήσεις οι οποίες έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση — Κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων) 19	19
2009/C 193/28	Υπόθεση T-414/07: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Ιουλίου 2009 — Euro-Information κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση χεριού που κρατάει μια κάρτα με τρία τρίγωνα) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος αποτελούμενου από απεικόνιση χεριού που κρατάει μια κάρτα με τρία τρίγωνα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]] 19	19
2009/C 193/29	Υπόθεση T-419/07: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Ιουλίου 2009 — Okalux κατά ΓΕΕΑ — Messe Düsseldorf (OKATECH) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία έκπτωσης — Λεκτικό κοινοτικό σήμα OKATECH — Μερική ανάκληση — Προθεσμία άσκησης προσφυγής — Άρθρα 57 και 77α του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρα 58 και 80 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου — Δικαίωμα ακρόασης] 20	20
2009/C 193/30	Υπόθεση T-444/07: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 2009 — CPEM κατά Επιτροπής (ΕΚΤ — Κατάργηση οικονομικής συνδρομής — Έκθεση της OLAF) 20	20
2009/C 193/31	Υπόθεση T-16/08: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Ιουλίου 2009 — Perfetti Van Melle κατά ΓΕΕΑ — Cloetta Fazer (CENTER SHOCK) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Κοινοτικό λεκτικό σήμα CENTER SHOCK — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα CENTER — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 20	20

2009/C 193/32	Υπόθεση T-311/08: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Ιουλίου 2009 — Fitoussi κατά ΓΕΕΑ — Lorient (IBIZA REPUBLIC) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του εικονιστικού κοινοτικού σήματος IBIZA REPUBLIC — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα το οποίο απεικονίζει πεντάκτινο αστέρα που περιβάλλεται από κύκλο — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]] 21	21
2009/C 193/33	Υπόθεση T-258/04: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουνίου 2009 — Πολωνία κατά Επιτροπής [Προσφυγή ακυρώσεως — Θέσπιση μεταβατικών μέτρων λόγω της προσχωρήσεως νέων κρατών μελών — Κανονισμός (ΕΚ) 60/2004 περί θεσπίσεως μεταβατικών μέτρων στον τομέα της ζάχαρης — Προθεσμία άσκησης προσφυγής — Αφετηρία — Καθυστερημένη άσκηση — Απαράδεκτο] 21	21
2009/C 193/34	Υπόθεση T-524/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 2ας Ιουνίου 2009 — AVLUX κατά Κοινοβουλίου (Προσφυγή ακυρώσεως — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Πρόσκληση προς υποβολή προσφορών σχετικά με την επέκταση και ανακαίνιση του κτιρίου Konrad Adenauer στο Λουξεμβούργο — Απόρριψη της προσφοράς — Ακύρωση της διαδικασίας αναθέσεως της συμβάσεως — Κατάργηση της δίκης) 22	22
2009/C 193/35	Υπόθεση T-550/08 R: Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 2009 — Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen κατά Επιτροπής [Ασφαλιστικά μέτρα — Απόφαση της Επιτροπής περί επιβολής προστίμου — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως και λήψεως προσωρινών μέτρων (επιστροφή του ήδη καταβληθέντος προστίμου και παραίτηση από τη σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως) — Δεν συντρέχει <i>fumus boni juris</i> και επείγον] 22	22
2009/C 193/36	Υπόθεση T-173/09 R: Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουνίου 2009 — Z κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Πρόσβαση τρίτου σε απόφαση της Επιτροπής επιβάλλουσα πρόστιμο η οποία δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί — Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων — Κατάργηση της δίκης — Έλλειψη επείγοντος) 22	22
2009/C 193/37	Υπόθεση T-184/09: Προσφυγή της 14ης Μαΐου 2009 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής 23	23
2009/C 193/38	Υπόθεση T-212/09: Προσφυγή της 2ας Ιουνίου 2009 — Δανία κατά Επιτροπής 23	23
2009/C 193/39	Υπόθεση T-226/09: Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2009 — British Telecommunications κατά Επιτροπής 24	24
2009/C 193/40	Υπόθεση T-227/09: Προσφυγή της 10ης Ιουνίου 2009 — Feng Shen Technology κατά ΓΕΕΑ — Majtczak (FS) 24	24
2009/C 193/41	Υπόθεση T-230/09: Προσφυγή της 10ης Ιουνίου 2009 — BT Pension Scheme Trustees κατά Επιτροπής 25	25
2009/C 193/42	Υπόθεση T-236/09: Προσφυγή-αγωγή της 8ης Ιουνίου 2009 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής ... 26	26
2009/C 193/43	Υπόθεση T-237/09: Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2009 — Région Wallonne κατά Επιτροπής 27	27
2009/C 193/44	Υπόθεση T-238/09: Προσφυγή της 23ης Ιουνίου 2009 — Sniace κατά Επιτροπής 28	28
2009/C 193/45	Υπόθεση T-239/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 16 Ιουνίου 2009 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 31 Μαρτίου 2009 στην υπόθεση F-146/07, Marcuccio κατά Επιτροπής 28	28

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2009/C 193/46	Υπόθεση T-244/09: Προσφυγή της 22ας Ιουνίου 2009 — Accenture Global Services κατά ΓΕΕΑ — Silver Creek Properties (acsensa)	29
2009/C 193/47	Υπόθεση T-245/09: Προσφυγή της 24ης Ιουνίου 2009 — Shell Hellas κατά Επιτροπής	29
2009/C 193/48	Υπόθεση T-246/09: Προσφυγή-αγωγή της 29ης Ιουνίου 2009 — Insula κατά Επιτροπής	30
2009/C 193/49	Υπόθεση T-250/09: Προσφυγή της 23ης Ιουνίου 2009 — Cesea Group κατά ΓΕΕΑ — Mangini & C. (mangiami)	31
2009/C 193/50	Υπόθεση T-251/09: Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2009 — Société des Pétroles Shell κατά Επιτροπής ..	32
2009/C 193/51	Υπόθεση T-255/09: Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2009 — Caixa Geral de Depósitos κατά ΓΕΕΑ — Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona (στο εξής: Caixa)	32
2009/C 193/52	Υπόθεση T-218/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 26ης Ιουνίου 2009 — Lemans κατά ΓΕΕΑ — Turner (ICON)	33
2009/C 193/53	Υπόθεση T-389/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 26ης Ιουνίου 2009 — Lemans κατά ΓΕΕΑ — Turner (ICON)	33
2009/C 193/54	Υπόθεση T-435/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 2009 — Tokita Management Service κατά ΓΕΕΑ — Eminent Food (Tomatoberry)	33

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2009/C 193/55	Υπόθεση F-39/07: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 6ης Μαΐου 2009 — Campos Valls κατά Συμβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Διορισμός — Θέση προϊστάμενου μονάδας — Απόρριψη της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος — Προϋποθέσεις που προέβλεπε η ανακοίνωση κενής θέσης — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)	34
2009/C 193/56	Υπόθεση F-137/07: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 6ης Μαΐου 2009 — Sergio κ.λπ. κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Δικαιώματα και υποχρεώσεις — Συνδικαλιστική ελευθερία — Πρωτόκολλο συμφωνίας Επιτροπής-συνδικαλιστικών και επαγγελματικών οργανώσεων — Ατομικές αποφάσεις απόσπασης/απαλλαγής από τα υπηρεσιακά καθήκοντα βάσει του πρωτοκόλλου — Βλαπτική πράξη — Ενεργητική νομιμοποίηση — Υπάλληλος ενεργών ιδίω ονόματι και όχι για λογαριασμό συνδικαλιστικής οργάνωσης — Απαράδεκτο — Κοινοποίηση της απόρριψης της διοικητικής ένστασης στον δικηγόρο των προσφευγόντων — Χρονικό σημείο έναρξης της προθεσμίας άσκησης προσφυγής)	34
2009/C 193/57	Υπόθεση F-43/08: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 18ης Ιουνίου 2009 — Sree κατά Eurorol (Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της Eurorol — Κενή θέση — Διαδικασία επιλογής)	35

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2009/C 193/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 180 της 1.8.2009

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 167 της 18.7.2009

EE C 153 της 4.7.2009

EE C 141 της 20.6.2009

EE C 129 της 6.6.2009

EE C 113 της 16.5.2009

EE C 102 της 1.5.2009

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 4 Μαΐου 2009 — Stichting Natuur en Milieu, Stichting Greenpeace Nederland, B. Meijer, E. Zwaag και F. Pals κατά College van Gedeputeerde Staten van Groningen, υπέρ του οποίου άσκησε παρέμβαση η RWE Power AG

(Υπόθεση C-165/09)

(2009/C 193/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: Stichting Natuur en Milieu, Stichting Greenpeace Nederland, B. Meijer, E. Zwaag και F. Pals

Καθού: College van Gedeputeerde Staten van Groningen,

Παραβαίνουσα προς στήριξη των αιτημάτων του καθού: RWE Power AG

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Μήπως η υποχρέωση σύμφωνης ερμηνείας με την οδηγία συνεπάγεται ότι οι μεταφερθείσες με τον Wet milieubeheer υποχρεώσεις που προβλέπει η οδηγία 96/61/EK ⁽¹⁾ σχετικά με ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως (νυν οδηγία 2008/1/EK ⁽²⁾ σχετικά με ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως) μπορούν και πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, όταν λαμβάνεται απόφαση επί αιτήσεως περιβαλλοντικής άδειας, πρέπει να ληφθεί πλήρως υπόψη το εθνικό ανώτατο όριο εκπομπών διοξειδίου του θείου κατά την οδηγία 2001/81/EK ⁽³⁾ σχετικά με ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους (στο εξής: οδηγία ΕΑΟΕ), ειδικότερα δε όσον αφορά τις υποχρεώσεις κατά το άρθρο 9, παράγραφος 4, της οδηγίας 96/61/EK, νυν οδηγίας 2008/1/EK;
2. α. Μήπως το καθήκον ενός κράτους μέλους να απέχει από τη λήψη μέτρων που θα μπορούσαν να θέσουν σε σοβαρό κίνδυνο την επίτευξη του αποτελέσματος που επιδιώκεται

με μια οδηγία ισχύει και κατά τη διάρκεια του κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας ΕΑΟΕ χρονικού διαστήματος από τις 27 Νοεμβρίου 2002 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010;

- β. Μήπως κατά τη διάρκεια του πιο πάνω χρονικού διαστήματος από τις 27 Νοεμβρίου 2002 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010, στην περίπτωση που μετά τη λήξη του χρονικού αυτού διαστήματος απειλείται ή γίνει υπέρβαση του κατά την οδηγία ΕΑΟΕ εθνικού ανωτάτου ορίου εκπομπών διοξειδίου του θείου, το σχετικό κράτος μέλος έχει θετικές υποχρεώσεις, είτε παραπλεύρως είτε αντί του κατά τα πιο πάνω καθήκοντος αποχής;
- γ. Μήπως για την απάντηση στα ερωτήματα 2α και 2β έχει σημασία το ότι από μια αίτηση περιβαλλοντικής άδειας για μια εγκατάσταση που συμβάλλει στην υπέρβαση ή στην απειλούμενη υπέρβαση του κατά την οδηγία ΕΑΟΕ εθνικού ανωτάτου ορίου εκπομπών διοξειδίου του θείου προκύπτει ότι η εγκατάσταση θα τεθεί σε λειτουργία το νωρίτερο το 2011;
3. α. Μήπως οι υποχρεώσεις τις οποίες αφορά το ερώτημα 2 συνεπάγονται ότι, αν λείπουν εξασφαλίσεις ότι η εγκατάσταση για την οποία ζητήθηκε περιβαλλοντική άδεια δεν θα συμβάλει στην υπέρβαση ή στην απειλούμενη υπέρβαση του κατά την οδηγία ΕΑΟΕ εθνικού ανωτάτου ορίου εκπομπών διοξειδίου του θείου, το κράτος μέλος πρέπει να αρνηθεί τη ζητηθείσα περιβαλλοντική άδεια ή να τη συνδέσει με περαιτέρω προδιαγραφές ή περιορισμούς; Έχει για την απάντηση στο ερώτημα αυτό σημασία το σε ποιον βαθμό η εγκατάσταση θα συμβάλει σε αυτή την υπέρβαση ή απειλούμενη υπέρβαση;
- β. Μήπως από την οδηγία ΕΑΟΕ προκύπτει ότι ένα κράτος μέλος, ακόμη και σε περίπτωση υπερβάσεως ή απειλούμενης υπερβάσεως του εθνικού ανωτάτου ορίου εκπομπών διοξειδίου του θείου, έχει διακριτική ευχέρεια να επιτύχει το επιδιωκόμενο από την οδηγία αποτέλεσμα όχι με το να αρνηθεί την άδεια ή με το να τη συνδέσει με περαιτέρω προδιαγραφές ή περιορισμούς, αλλά με το να λάβει αντ' αυτής άλλα μέτρα, όπως αντισταθμιστικά μέτρα αλλού;
4. Μήπως ένας ιδιώτης, κατά το μέρος που το κράτος μέλος έχει υποχρεώσεις όπως αυτές τις οποίες αφορούν τα ερωτήματα 2 και 3, δύναται να αξιώσει ενώπιον του εθνικού δικαστή την τήρηση των υποχρεώσεων αυτών;

5. α. Μήπως ένας ιδιώτης δύναται να επικαλεστεί ευθέως το άρθρο 4 της οδηγίας ΕΑΟΕ;

β. Αν ναι, είναι η άμεση επίκληση δυνατή από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή μόνον από τις 31 Δεκεμβρίου 2010; Έχει για την απάντηση στο ερώτημα αυτό σημασία το ότι από την αίτηση περιβαλλοντικής άδειας προκύπτει ότι η αδειοδοτηθείσα εγκατάσταση θα τεθεί σε λειτουργία το νωρίτερο το 2011;

6. Μήπως ειδικότερα, αν η χορήγηση μιας περιβαλλοντικής άδειας και/ή η λήψη άλλων μέτρων συμβάλλουν στην υπέρβαση ή στην απειλούμενη υπέρβαση του κατά την οδηγία ΕΑΟΕ εθνικού ανωτάτου ορίου εκπομπών του θείου, ένας ιδιώτης δύναται να στηρίξει στο άρθρο 4 της οδηγίας αυτής:

α. μια γενική αξίωση να ληφθεί από το σχετικό κράτος μέλος μια δέσμη μέτρων με την οποία το αργότερο το 2010 οι ετήσιες εθνικές εκπομπές διοξειδίου του θείου θα περιοριστούν σε ποσότητες που δεν υπερβαίνουν το κατά την οδηγία ΕΑΟΕ εθνικό ανώτατο όριο εκπομπών ή, σε περίπτωση αποτυχίας, μια δέσμη μέτρων με την οποία οι εκπομπές αυτές θα περιοριστούν στις εν λόγω ποσότητες το συντομότερο δυνατόν μετά το έτος αυτό;

β. συγκεκριμένες αξιώσεις να ληφθούν από το σχετικό κράτος μέλος συγκεκριμένα μέτρα σχετικά με μια επί μέρους εγκατάσταση –π.χ. υπό τη μορφή αρνήσεως αδειοδότησεως ή υπό τη μορφή συνδέσεως της άδειας με περαιτέρω προδιαγραφές ή περιορισμούς– που να συμβάλουν στο να περιοριστούν, το αργότερο το 2010, οι ετήσιες εθνικές εκπομπές διοξειδίου του θείου σε ποσότητες που δεν υπερβαίνουν το κατά την οδηγία ΕΑΟΕ εθνικό ανώτατο όριο εκπομπών ή, σε περίπτωση αποτυχίας, συγκεκριμένα μέτρα που να συμβάλουν στο να περιοριστούν οι εκπομπές αυτές στις εν λόγω ποσότητες το συντομότερο δυνατόν μετά;

γ. Μήπως για την απάντηση στα ερωτήματα 6α και 6β έχει σημασία ο βαθμός στον οποίο η εγκατάσταση συμβάλλει σε αυτή την υπέρβαση ή απειλούμενη υπέρβαση;

(¹) Οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως (ΕΕ L 257, σ. 26).

(²) Οδηγία 2008/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως (Κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 24, σ. 8).

(³) Οδηγία 2001/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους (ΕΕ L 309, σ. 22).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 11 Μαΐου 2009 — Stichting Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland και Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne κατά Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, ενώ παρέμβαση άσκησαν η Electrabel Nederland NV και οι Burgemeester en Wethouders Rotterdam

(Υπόθεση C-166/09)

(2009/C 193/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: Stichting Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland και Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne

Καθού: Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

Παραμβαίνοντες προς στήριξη των αιτημάτων του καθού: Electrabel Nederland NV και Burgemeester en Wethouders Rotterdam

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Μήπως η υποχρέωση σύμφωνης ερμηνείας με την οδηγία συνεπάγεται ότι οι μεταφερθείσες με τον Wet milieubeheer υποχρεώσεις που προβλέπει η οδηγία 2008/1/ΕΚ (¹) σχετικά με ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως μπορούν και πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, όταν λαμβάνεται απόφαση επί αιτήσεως περιβαλλοντικής άδειας, πρέπει να ληφθούν πλήρως υπόψη τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών διοξειδίου του θείου και οξειδίου του αζώτου κατά την οδηγία 2001/81/ΕΚ (²) σχετικά με ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους (στο εξής: οδηγία ΕΑΟΕ), ειδικότερα δε όσον αφορά τις υποχρεώσεις κατά το άρθρο 9, παράγραφος 4, της οδηγίας 2008/1/ΕΚ;

2. α. Μήπως το καθήκον ενός κράτους μέλους να απέχει από τη λήψη μέτρων που θα μπορούσαν να θέσουν σε σοβαρό κίνδυνο την επίτευξη του αποτελέσματος που επιδιώκεται με μια οδηγία ισχύει και κατά τη διάρκεια του κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας ΕΑΟΕ χρονικού διαστήματος από τις 27 Νοεμβρίου 2002 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010;

β. Μήπως κατά τη διάρκεια του πιο πάνω χρονικού διαστήματος από τις 27 Νοεμβρίου 2002 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010, στην περίπτωση που μετά τη λήξη του χρονικού αυτού διαστήματος απειλείται ή γίνει υπέρβαση των εθνικών ανωτάτων ορίων εκπομπών διοξειδίου του θείου και/ή οξειδίου του αζώτου, το σχετικό κράτος μέλος έχει θετικές υποχρεώσεις, είτε παραπλεύρως είτε αντί του κατά τα πιο πάνω καθήκοντος αποχής;

γ. Μήπως για την απάντηση στα ερωτήματα 2α και 2β έχει σημασία το ότι από μια αίτηση περιβαλλοντικής άδειας για μια εγκατάσταση που συμβάλλει στην υπέρβαση ή στην

απειλούμενη υπέρβαση των κατά την οδηγία ΕΑΟΕ εθνικών ανωτάτων ορίων εκπομπών διοξειδίου του θείου και/ή οξειδίου του αζώτου προκύπτει ότι η εγκατάσταση θα τεθεί σε λειτουργία το νωρίτερο το 2011;

3. α. Μήπως οι υποχρεώσεις τις οποίες αφορά το ερώτημα 2 συνεπάγονται ότι, αν λείπουν εξασφαλίσεις ότι η εγκατάσταση για την οποία ζητήθηκε περιβαλλοντική άδεια δεν θα συμβάλει στην υπέρβαση ή στην απειλούμενη υπέρβαση των κατά την οδηγία ΕΑΟΕ εθνικών ανωτάτων ορίων εκπομπών διοξειδίου του θείου και/ή οξειδίου του αζώτου, το κράτος μέλος πρέπει να αρνηθεί τη ζητηθείσα περιβαλλοντική άδεια ή να τη συνδέσει με περαιτέρω προδιαγραφές ή περιορισμούς; Έχει για την απάντηση στο ερώτημα αυτό σημασία το σε ποιον βαθμό η εγκατάσταση θα συμβάλει σε αυτή την υπέρβαση ή απειλούμενη υπέρβαση;

β. Μήπως από την οδηγία ΕΑΟΕ προκύπτει ότι ένα κράτος μέλος, ακόμη και σε περίπτωση υπερβάσεως ή απειλούμενης υπερβάσεως των εθνικών ανωτάτων ορίων εκπομπών διοξειδίου του θείου και/ή οξειδίου του αζώτου, έχει διακριτική ευχέρεια να επιτύχει το επιδιωκόμενο από την οδηγία αποτέλεσμα όχι με το να αρνηθεί την άδεια ή με το να τη συνδέσει με περαιτέρω προδιαγραφές ή περιορισμούς, αλλά με το να λάβει αντ' αυτής άλλα μέτρα, όπως αντισταθμιστικά μέτρα αλλού;

4. Μήπως ένας ιδιώτης, κατά το μέρος που το κράτος μέλος έχει υποχρεώσεις όπως αυτές τις οποίες αφορούν τα ερωτήματα 2 και 3, δύναται να αξιώσει ενώπιον του εθνικού δικαστή την τήρηση των υποχρεώσεων αυτών;

5. α. Μήπως ένας ιδιώτης δύναται να επικαλεστεί ευθέως το άρθρο 4 της οδηγίας ΕΑΟΕ;

β. Αν ναι, είναι η άμεση επίκληση δυνατή από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή μόνον από τις 31 Δεκεμβρίου 2010; Έχει για την απάντηση στο ερώτημα αυτό σημασία το ότι από την αίτηση περιβαλλοντικής άδειας προκύπτει ότι η αδειοδοτηθείσα εγκατάσταση θα τεθεί σε λειτουργία το νωρίτερο το 2011;

6. Μήπως ειδικότερα, αν η χορήγηση μιας περιβαλλοντικής άδειας και/ή η λήψη άλλων μέτρων συμβάλλουν στην υπέρβαση ή στην απειλούμενη υπέρβαση των κατά την οδηγία ΕΑΟΕ εθνικών ανωτάτων ορίων εκπομπών διοξειδίου του θείου και/ή οξειδίου του αζώτου, ένας ιδιώτης δύναται να στηρίξει στο άρθρο 4 της οδηγίας αυτής:

α. μια γενική αξίωση να ληφθεί από το σχετικό κράτος μέλος μια δέσμη μέτρων με την οποία το αργότερο το 2010 οι ετήσιες εθνικές εκπομπές διοξειδίου του θείου και οξειδίου του αζώτου θα περιοριστούν σε ποσότητες που δεν υπερβαίνουν τα κατά την οδηγία ΕΑΟΕ εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών ή, σε περίπτωση αποτυχίας, μια δέσμη μέτρων με την οποία οι εκπομπές αυτές θα περιοριστούν στις εν λόγω ποσότητες το συντομότερο δυνατόν μετά το έτος αυτό;

β. συγκεκριμένες αξιώσεις να ληφθούν από το σχετικό κράτος μέλος συγκεκριμένα μέτρα σχετικά με μια επί μέρους εγκατάσταση –π.χ. υπό τη μορφή αρνήσεως αδειοδοτήσεως ή υπό τη μορφή συνδέσεως της άδειας με περαιτέρω προδιαγραφές ή περιορισμούς– που να συμβάλλουν στο να περιοριστούν, το αργότερο το 2010, οι ετήσιες εθνικές εκπομπές διοξειδίου του θείου και οξειδίου του αζώτου σε ποσότητες που δεν υπερβαίνουν τα κατά την οδηγία ΕΑΟΕ εθνικά

ανώτατα όρια εκπομπών ή, σε περίπτωση αποτυχίας, συγκεκριμένα μέτρα που να συμβάλλουν στο να περιοριστούν οι εκπομπές αυτές στις εν λόγω ποσότητες το συντομότερο δυνατόν μετά;

γ. Μήπως για την απάντηση στα ερωτήματα 6α και 6β έχει σημασία ο βαθμός στον οποίο η εγκατάσταση συμβάλλει σε αυτή την υπέρβαση ή απειλούμενη υπέρβαση;

(¹) Οδηγία 2008/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως (Κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 24, σ. 8).

(²) Οδηγία 2001/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους (ΕΕ L 309, σ. 22).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 11 Μαΐου 2009 — Stichting Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland, Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne κατά Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, ενώ παρέμβαση άσκησαν η E.On Benelux και οι Burgemeester en Wethouders Rotterdam

(Υπόθεση C-167/09)

(2009/C 193/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: Stichting Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland και Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne

Καθού: Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

Παρεμβαίνοντες προς στήριξη των αιτημάτων του καθού: E.On Benelux και Burgemeester en Wethouders Rotterdam

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Μήπως η υποχρέωση σύμφωνης ερμηνείας με την οδηγία συνεπάγεται ότι οι μεταφερθείσες με τον Wet milieubeheer υποχρεώσεις που προβλέπει η οδηγία 96/61/ΕΚ (¹) σχετικά με ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως (νυν οδηγία 2008/1/ΕΚ (²) σχετικά με ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως) μπορούν και πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, όταν λαμβάνεται απόφαση επί αιτήσεως περιβαλλοντικής άδειας, πρέπει να ληφθούν πλήρως υπόψη τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών διοξειδίου του θείου και οξειδίου του αζώτου κατά την οδηγία 2001/81/ΕΚ (³) σχετικά με ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους (στο εξής: οδηγία ΕΑΟΕ), ειδικότερα δε όσον αφορά τις υποχρεώσεις κατά το άρθρο 9, παράγραφος 4, της οδηγίας 96/61/ΕΚ, νυν οδηγίας 2008/1/ΕΚ;

2. α. Μήπως το καθήκον ενός κράτους μέλους να απέχει από τη λήψη μέτρων που θα μπορούσαν να θέσουν σε σοβαρό κίνδυνο την επίτευξη του αποτελέσματος που επιδιώκεται με μια οδηγία ισχύει και κατά τη διάρκεια του κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας ΕΑΟΕ χρονικού διαστήματος από τις 27 Νοεμβρίου 2002 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010;
- β. Μήπως κατά τη διάρκεια του πιο πάνω χρονικού διαστήματος από τις 27 Νοεμβρίου 2002 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010, στην περίπτωση που μετά τη λήξη του χρονικού αυτού διαστήματος απειλείται ή γίνει υπέρβαση των κατά την οδηγία ΕΑΟΕ εθνικών ανωτάτων ορίων εκπομπών διοξειδίου του θείου και/ή οξειδίου του αζώτου, το σχετικό κράτος μέλος έχει θετικές υποχρεώσεις, είτε παραπλεύρως είτε αντί του κατά τα πιο πάνω καθήκοντος αποχής;
- γ. Μήπως για την απάντηση στα ερωτήματα 2α και 2β έχει σημασία το ότι από μια αίτηση περιβαλλοντικής άδειας για μια εγκατάσταση που συμβάλλει στην υπέρβαση ή στην απειλούμενη υπέρβαση των κατά την οδηγία ΕΑΟΕ εθνικών ανωτάτων ορίων εκπομπών διοξειδίου του θείου και/ή οξειδίου του αζώτου προκύπτει ότι η εγκατάσταση θα τεθεί σε λειτουργία το νωρίτερο το 2011;
3. α. Μήπως οι υποχρεώσεις τις οποίες αφορά το ερώτημα 2 συνεπάγονται ότι, αν λείπουν εξασφαλίσεις ότι η εγκατάσταση για την οποία ζητήθηκε περιβαλλοντική άδεια δεν θα συμβάλει στην υπέρβαση ή στην απειλούμενη υπέρβαση των κατά την οδηγία ΕΑΟΕ εθνικών ανωτάτων ορίων εκπομπών διοξειδίου του θείου και/ή οξειδίου του αζώτου, το κράτος μέλος πρέπει να αρνηθεί τη ζητηθείσα περιβαλλοντική άδεια ή να τη συνδέσει με περαιτέρω προδιαγραφές ή περιορισμούς; Έχει για την απάντηση στο ερώτημα αυτό σημασία το σε ποιον βαθμό η εγκατάσταση θα συμβάλει σε αυτή την υπέρβαση ή απειλούμενη υπέρβαση;
- β. Μήπως από την οδηγία ΕΑΟΕ προκύπτει ότι ένα κράτος μέλος, ακόμη και σε περίπτωση υπερβάσεως ή απειλούμενης υπερβάσεως των εθνικών ανωτάτων ορίων εκπομπών διοξειδίου του θείου και/ή οξειδίου του αζώτου, έχει διακριτική ευχέρεια να επιτύχει το επιδιωκόμενο από την οδηγία αποτέλεσμα όχι με το να αρνηθεί την άδεια ή με το να τη συνδέσει με περαιτέρω προδιαγραφές ή περιορισμούς, αλλά με το να λάβει αντ' αυτής άλλα μέτρα, όπως αντι-σταθμιστικά μέτρα αλλού;
4. Μήπως ένας ιδιώτης, κατά το μέρος που το κράτος μέλος έχει υποχρεώσεις όπως αυτές τις οποίες αφορούν τα ερωτήματα 2 και 3, δύναται να αξιώσει ενώπιον του εθνικού δικαστή την τήρηση των υποχρεώσεων αυτών;
5. α. Μήπως ένας ιδιώτης δύναται να επικαλεστεί ευθέως το άρθρο 4 της οδηγίας ΕΑΟΕ;
- β. Αν ναι, είναι η άμεση επίκληση δυνατή από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή μόνον από τις 31 Δεκεμβρίου 2010; Έχει για την απάντηση στο ερώτημα αυτό σημασία το ότι από την αίτηση περιβαλλοντικής άδειας προκύπτει ότι η αδειοδοτηθείσα εγκατάσταση θα τεθεί σε λειτουργία το νωρίτερο το 2011;
6. Μήπως ειδικότερα, αν η χορήγηση μιας περιβαλλοντικής άδειας και/ή η λήψη άλλων μέτρων συμβάλλουν στην υπέρβαση ή στην απειλούμενη υπέρβαση των κατά την οδηγία ΕΑΟΕ εθνικών ανωτάτων ορίων εκπομπών διοξειδίου του θείου και/ή οξει-

δίου του αζώτου, ένας ιδιώτης δύναται να στηρίξει στο άρθρο 4 της οδηγίας αυτής;

- α. μια γενική αξίωση να ληφθεί από το σχετικό κράτος μέλος μια δέσμη μέτρων με την οποία το αργότερο το 2010 οι ετήσιες εθνικές εκπομπές διοξειδίου του θείου και οξειδίου του αζώτου θα περιοριστούν σε ποσότητες που δεν υπερβαίνουν τα κατά την οδηγία ΕΑΟΕ εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών ή, σε περίπτωση αποτυχίας, μια δέσμη μέτρων με την οποία οι εκπομπές αυτές θα περιοριστούν στις εν λόγω ποσότητες το συντομότερο δυνατόν μετά το έτος αυτό;
- β. συγκεκριμένες αξιώσεις να ληφθούν από το σχετικό κράτος μέλος συγκεκριμένα μέτρα σχετικά με μια επί μέρους εγκατάσταση —π.χ. υπό τη μορφή αρνήσεως αδειοδοτήσεως ή υπό τη μορφή συνδέσεως της άδειας με περαιτέρω προδιαγραφές ή περιορισμούς— που να συμβάλουν στο να περιοριστούν, το αργότερο το 2010, οι ετήσιες εθνικές εκπομπές διοξειδίου του θείου και οξειδίου του αζώτου σε ποσότητες που δεν υπερβαίνουν τα κατά την οδηγία ΕΑΟΕ εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών ή, σε περίπτωση αποτυχίας, συγκεκριμένα μέτρα που να συμβάλουν στο να περιοριστούν οι εκπομπές αυτές στις εν λόγω ποσότητες το συντομότερο δυνατόν μετά;
- γ. μήπως για την απάντηση στα ερωτήματα 6α και 6β έχει σημασία ο βαθμός στον οποίο η εγκατάσταση συμβάλλει σε αυτή την υπέρβαση ή απειλούμενη υπέρβαση;

- (¹) Οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως (ΕΕ L 257, σ. 26).
- (²) Οδηγία 2008/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως (Κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 24, σ. 8).
- (³) Οδηγία 2001/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους (ΕΕ L 309, σ. 22).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 19 Μαΐου 2009 — Seaport (NI) Limited κατά Department of the Environment for Northern Ireland

(Υπόθεση C-182/09)

(2009/C 193/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Seaport (NI) Limited

Καθού: Department of the Environment for Northern Ireland

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ποια η έκταση της εξουσίας που παρέχει το άρθρο 13, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/42/ΕΚ ⁽¹⁾, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων («οδηγία ΣΕΠΕ»), στα κράτη μέλη να αποφασίζουν ότι δεν είναι εφικτό να πραγματοποιηθεί εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σχεδίου ή προγράμματος του οποίου η πρώτη τυπική προπαρασκευαστική πράξη είναι προγενέστερη της 21ης Ιουλίου 2004 και ποιους παράγοντες μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τους, κατά περίπτωση, οι εθνικές αρχές προκειμένου να καταλήξουν στην απόφαση αυτή;
- 2) Είχε τη δυνατότητα η εθνική αρχή κράτους μέλους, η οποία αποφάσισε το 2004 ότι η συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις της οδηγίας ΣΕΠΕ θα ήταν εφικτή όσον αφορά ένα συγκεκριμένο σχέδιο [και ενέμεινε έκτοτε στη θέση της αυτή, ακόμη και ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου], να επανεξετάσει τη στάση της και να αποφασίσει τον Νοέμβριο του 2007 ότι το εν λόγω σχέδιο δεν ήταν εφικτό να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της οδηγίας ΣΕΠΕ;
- 3) Συνιστά η απόφαση περί του ανέφικτου [της πραγματοποίησης εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων] λόγω του τρόπου με τον οποίο ελήφθη, όπως αυτός περιγράφηκε στο ερώτημα 2, απόφαση με αναδρομική ισχύ, αν ναι, παρέχει το άρθρο 13, παράγραφος 3, της οδηγίας ΣΕΠΕ τη δυνατότητα λήψης τέτοιων αποφάσεων και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, υπό ποιες προϋποθέσεις;
- 4) Καταλέγονται οι παράγοντες, τους οποίους έλαβε υπόψη εν προκειμένω η εθνική αρχή για να αποφασίσει στις 6 Νοεμβρίου 2007 ότι δεν ήταν εφικτό να πραγματοποιηθεί εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του προκαταρκτικού Northern Area Plan, μεταξύ εκείνων που μπορούσε να συνεκτιμήσει προκειμένου να λάβει τέτοια απόφαση δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 3, της οδηγίας ΣΕΠΕ;

⁽¹⁾ ΕΕ L 197, σ. 30.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Δημοκρατία της Πολωνίας), στις 28 Μαΐου 2009 — Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku κατά Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku

(Υπόθεση C-188/09)

(2009/C 193/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku

Αναηρεσίβλητη: Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείει το άρθρο 2, παράγραφος 1 και 2, της πρώτης οδηγίας 67/227/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 1967, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με τα άρθρα 2 και 10, παράγραφος 1 και 2 καθώς και με το άρθρο 17, παράγραφος 1 και 2 της έκτης 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽²⁾, τη δυνατότητα θεσπίσεως της, κατά το άρθρο 111, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με την παράγραφο 1 του νόμου της 11ης Μαρτίου 2004 περί ΦΠΑ (Dz. U. n° 54, p.535, πολωνικός νόμος περί ΦΠΑ, στο εξής: νόμος περί ΦΠΑ) προσωρινής απώλειας του δικαιώματος εκπτώσεως από τον οφειλόμενο φόρο ποσοστού 30 % του φόρου εισροών επί της αγοράς αγαθών και υπηρεσιών σε σχέση με τους υποχρέους στον φόρο που πραγματοποιούν πωλήσεις σε φυσικά πρόσωπα μη ασκούντα οικονομική δραστηριότητα και σε φυσικά πρόσωπα που ασκούν οικονομική δραστηριότητα στο πλαίσιο ατομικής γεωργικής εκμεταλλεύσεως χωρίς να τηρούν την υποχρέωση καταγραφής του κύκλου εργασιών και του ποσού του οφειλόμενου φόρου με ταμειακές μηχανές καταγραφής;
- 2) Μπορούν τα «ειδικά μέτρα» του άρθρου 27, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, λαμβανομένης υπόψη της φύσεως και του σκοπού τους να συνίστανται σε προσωρινό περιορισμό του δικαιώματος εκπτώσεως, που προβλέπει το άρθρο 111, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με την παράγραφο 1 του νόμου περί ΦΠΑ, έναντι των υποχρέων στον φόρο που δεν τηρούν την υποχρέωση καταγραφής του οικείου κύκλου εργασιών και του ποσού του οφειλόμενου φόρου με ταμειακές μηχανές καταχωρίσεως, απαιτείται για την εισαγωγή των μέτρων αυτών η εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 27, παράγραφος 2 έως 4 τα έκτης οδηγίας;
- 3) Περιλαμβάνει το δικαίωμα του κράτους μέλους κατά το άρθρο 33, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας, την εξουσία θεσπίσεως κυρώσεως υπό τη μορφή προσωρινής απώλειας του δικαιώματος, για τους υποχρέους στον φόρο που δεν τηρούν την υποχρέωση καταγραφής του οικείου κύκλου εργασιών και του ποσού του οφειλόμενου φόρου με ταμειακές μηχανές καταγραφής, να εκπέσουν από το ποσό του οφειλόμενου φόρου ποσοστό

30 % του φόρου εισροών επί της αγοράς αγαθών και υπηρεσιών, όπως προβλέπει το άρθρο 111, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με την παράγραφο 1 του νόμου περί ΦΠΑ;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 3.

(²) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Μαΐου 2009 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 10 Μαρτίου 2009 στην υπόθεση T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), πρώην Nikopolsky Seamless Tubes Plant «Niko Tube» ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), πρώην Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση C-191/09 P)

(2009/C 193/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: J.-P. Hix, G. Berrisch, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), πρώην Nikopolsky Seamless Tubes Plant «Niko Tube» ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), πρώην Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του ανααιρεσειόντος

Το ανααιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 10ης Μαρτίου 2009 καθόσον το Πρωτοδικείο: 1) ακύρωσε το άρθρο 1 του προσβαλλομένου κανονισμού καθόσον ο δασμός αντντάμπινγκ για τις εξαγωγές προς την Ευρωπαϊκή Κοινότητα προϊόντων που κατασκευάζει η ανααιρεσείουσα υπερβαίνει εκείνο που θα ίσχυε αν δεν είχε γίνει προσαρμογή της τιμής εξαγωγής λόγω προμήθειας όταν οι πωλήσεις πραγματοποιούνταν μέσω συνδεδεμένου εμπορίου χονδρικής, της Serco SA (σημείο 1 του διατακτικού της προσβαλλομένης απόφασης και 2) καταδίκασε το Συμβούλιο στα δικαστικά του έξοδα και στο ένα τέταρτο των εξόδων της προσφεύγουσας (σημείο 3 του διατακτικού της προσβαλλομένης απόφασης).
- να εκδικάσει την υπόθεση και να απορρίψει την προσφυγή στο σύνολό της·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στην πρωτοβάθμια δίκη στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής και της πρωτοβάθμιας διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το Συμβούλιο καταλογίζει στο Πρωτοδικείο:

- Νομική πλάνη καθόσον εφάρμοσε τη νομολογία περί ενιαίας οικονομικής οντότητας κατ' αναλογία, στην εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ', του βασικού κανονισμού αντντάμπινγκ (¹) διότι δεν έκρινε ότι ο υπολογισμός της κανονικής αξίας, ο υπολογισμός της τιμής εξαγωγής και το ζήτημα αν χωρούν προσαρμογές διέπονται από χωριστούς κανόνες. Από τη σκοπιά αυτή το Πρωτοδικείο παρέβη επίσης την υποχρέωση αιτιολογίας·
- Νομική πλάνη καθόσον ερμήνευσε το βάρος αποδείξεως που φέρουν τα όργανα όταν προβαίνουν σε προσαρμογή σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ', του βασικού κανονισμού, καθόσον δεν εφάρμοσε το βάρος αποδείξεως που ισχύει κατά κανόνα στις υποθέσεις αντντάμπινγκ και, κατά συνέπεια, υπέπεσε σε νομική πλάνη όσον αφορά το ορθό επίπεδο δικαστικού ελέγχου σε σχέση με την εκ μέρους των θεσμικών οργάνων οικονομική αξιολόγηση·
- Νομική πλάνη διότι εφάρμοσε εσφαλμένο νομικό κριτήριο κατά την εκτίμηση της απόφασης των οργάνων σχετικά με την κατά το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ', προσαρμογή διότι εξέτασε την απόφαση με βάση την υπόθεση ότι εφαρμόζονται τα περί ενιαίας οικονομικής οντότητας στη σύγκριση της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής·
- Νομική πλάνη καθόσον διαπίστωσε ότι τα όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης εφαρμόζοντας το πρώτο εδάφιο του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού·
- Νομική πλάνη στην εφαρμογή πολύ συσταλτικής ερμηνείας των απαιτήσεων περί αποκαλύψεως στοιχείων·
- Νομική πλάνη καθόσον δεν εφάρμοσε το ορθό νομικό κριτήριο της προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας την οποία (ορθώς) διαπίστωσε·
- Νομική πλάνη κατά την εκτίμηση του αποτελέσματος της φερόμενης διαδικαστικής παρατυπίας καθώς επίσης και διότι στηρίχθηκε σε νομικώς εσφαλμένες διαπιστώσεις όσον αφορά τη νομιμότητα της κατά το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ', προσαρμογής.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 56, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε την 1η Ιουνίου 2009 η Kaul GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 25 Μαρτίου 2009 στην υπόθεση T-402/07, Kaul GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) — Bayer AG

(Υπόθεση C-193/09 P)

(2009/C 193/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Kaul GmbH (εκπρόσωποι: R. Kunze, Rechtsanwalt και Solicitor, G. Würtenberger, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Bayer AG

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 25ης Μαρτίου 2009 στην υπόθεση T-402/07, Kaul GmbH κατά ΓΕΕΑ — Bayer (αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΑΑ), της 1ης Αυγούστου 2007, με την οποία επικυρώθηκε η απόφαση του τμήματος ανακοπών περί απορρίψεως της ανακοπής κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 000 195 370 «ACRCOL»,
- μετά την περάτωση της έγγραφης διαδικασίας, να ορίσει ακρόαση ενώπιον του Δικαστηρίου,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου συνιστά παράβαση των οικείων διατάξεων του κανονισμού ΕΚ 40/94 του Συμβουλίου⁽¹⁾ και ότι, επιπλέον, παραβιάζει θεμελιώδεις διαδικαστικές αρχές. Συνεπώς, η αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 25 Μαρτίου 2009 είναι βάσιμη για τον λόγο ότι

- το Πρωτοδικείο ερμήνευσε εσφαλμένως το άρθρο 74, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα και, επομένως, με την έκδοση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως παρέβη την εν λόγω διάταξη,
- το Πρωτοδικείο, κρίνοντας με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ότι η προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως ήταν άνευ σημασίας για την έκβαση της δίκης, έσφαλε και παρέβη το άρθρο 61, παράγραφος 2, και το άρθρο 73 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα, και
- το Πρωτοδικείο εσφαλμένως επικύρωσε την κρίση του τμήματος προσφυγών όσον αφορά τα κριτήρια βάσει των οποίων εκτιμάται η πιθανότητα κινδύνου συγχύσεως, σύμφωνα με το άρθρο 8,

παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ης Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα ΕΕ L 11, σ. 1

Αναίρεση που άσκησε την 1η Ιουνίου 2009 η Alcoa Trasformazioni Srl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 25 Μαρτίου 2009 στην υπόθεση T-332/06, Alcoa Trasformazioni Srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-194/09 P)

(2009/C 193/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Alcoa Trasformazioni Srl (εκπρόσωποι: M. Siragusa, T. Müller-Ibold, T. Graf και F. Salerno, δικηγόροι)

Αναιρεσίβλητη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2009 στην υπόθεση T-332/06, Alcoa Trasformazioni Srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·
- να ακυρώσει την απόφαση 2006/C 214/03 της Επιτροπής, η οποία κοινοποιήθηκε στην Ιταλική Δημοκρατία στις 16 Ιουλίου 2006, κατά το μέρος που αφορά τις τιμές ηλεκτρικής ενέργειας για τα εργοστάσια παραγωγής αλουμινίου της Alcoa Trasformazioni Srl.

Επικουρικώς,

- να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο προκειμένου αυτή να επανεξεταστεί σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου.

Και εν πάση περιπτώσει,

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσείουσας σύμφωνα με το άρθρο 69 του Κανονισμού Διαδικασίας, περιλαμβανομένων των ποσών που καταβλήθηκαν στην Επιτροπή, σχετικά με τη δίκη ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Με δεδομένο το κατά το παρελθόν συμπέρασμα της Επιτροπής ότι δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση οι τιμές ηλεκτρικής ενέργειας για τις ενεργοβόρες βιομηχανίες στην Ιταλία, τίθεται το ζήτημα ποιο κριτήριο σχετικά με την εξέταση της υποθέσεως και την αιτιολόγηση της αποφάσεώς της πρέπει η Επιτροπή να εφαρμόσει υπό τις

συνθήκες αυτές πριν κινηθεί μια επίσημη διαδικασία. Η Alcoa ισχυρίζεται ότι, σε μια κατάσταση όπου η Επιτροπή είχε προηγουμένως συναγάγει ότι ένα μέτρο δεν συνιστά ενίσχυση, η Επιτροπή δεν δύναται να κινηθεί τέτοια διαδικασία αν προηγουμένως δεν προβεί σε ενδελεχή προκαταρκτική εξέταση για να στοιχειοθετήσει το γιατί δεν ισχύει πια το προηγούμενο συμπέρασμα. Επί πλέον, στην απόφασή της να κινηθεί επίσημη διαδικασία η Επιτροπή πρέπει να εκθέσει με αρκούντως σαφή τρόπο τους λόγους για τους οποίους έλαβε την απόφαση αυτή. Η Alcoa ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη όταν έκρινε ότι η Επιτροπή μπορούσε να κινηθεί επίσημη διαδικασία χωρίς να εξετάσει αν έπαυσε να ισχύει η αρχική της ανάλυση που περιλαμβάνεται στην απόφασή του 1996. Το κατά το παρελθόν συμπέρασμα της Επιτροπής ότι το μέτρο δεν συνιστά ενίσχυση θέτει και το ζήτημα ποια διαδικασία πρέπει να ακολουθηθεί αν η Επιτροπή αποφασίσει να επανεξετάσει την υπόθεση και να κινηθεί επίσημη διαδικασία κατά του σχετικού μέτρου. Τόσο από τους εφαρμοστέους διαδικαστικούς κανόνες όσο και από τις θεμελιώδεις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης προκύπτει ότι υπό τις συνθήκες αυτές πρέπει να ακολουθηθεί η διαδικασία για την εξέταση των υφιστάμενων ενισχύσεων. Προβάλλεται ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη όταν έκρινε ότι, κατά την εξέταση των τιμών για την Alcoa, σωστά η Επιτροπή στηρίχθηκε στη διαδικασία για τις νέες ενισχύσεις.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Chancery Division) (Patents Court) (England and Wales) στις 29 Μαΐου 2009 — Synthon BV κατά Merz Pharma GmbH & Co KG

(Υπόθεση C-195/09)

(2009/C 193/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Synthon BV

Εναγόμενη: Merz Pharma GmbH & Co KG

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Για τους σκοπούς εφαρμογής των άρθρων 13 και 19 του κανονισμού (ΕΚ) 1768/92 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, συνιστά μία άδεια «πρώτη άδεια κυκλοφορίας [...] στην κοινοτική αγορά», στην περίπτωση που χορηγείται βάσει εθνικών διατάξεων οι οποίες είναι σύμφωνες με την οδηγία 65/65/ΕΟΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου ή απαιτείται επιπλέον να αποδειχθεί ότι, προκειμένου να χορηγήσει την εν λόγω άδεια, η οικεία εθνική αρχή προέβη σε εκτίμηση δεδομένων, όπως επιβάλλεται στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας που προβλέπεται στην εν λόγω οδηγία;
- 2) Για τους σκοπούς εφαρμογής των άρθρων 13 και 19 του κανονισμού (ΕΚ) 1768/92 του Συμβουλίου, καλύπτει η φράση «πρώτη άδεια κυκλοφορίας [...] στην αγορά της Κοινότητας» άδειες οι οποίες με βάση το οικείο εθνικό δίκαιο ήταν

δυνατό να συνυπάρχουν με το καθεστώς αδειών που καθιερώνει η οδηγία 65/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου;

- 3) Εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1768/92, όπως αυτό προσδιορίζεται από το άρθρο 2, ένα προϊόν η κυκλοφορία του οποίου επιτράπη για πρώτη φορά στην ΕΟΚ χωρίς να χωρήσει προηγουμένως η διοικητική διαδικασία που προβλέπεται στην οδηγία 65/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου;
- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, είναι άκυρο το ΣΠΠ που χορηγήθηκε για ένα τέτοιο προϊόν;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1768/92 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, σχετικά με την καθιέρωση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα (ΕΕ L 182, σ. 1)

⁽²⁾ Οδηγία 65/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 1965, περί της προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με τα φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 25)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Όργανο Εκδίκασης Προσφυγών των Ευρωπαϊκών Σχολείων στις 29 Μαΐου 2009 — Paul Miles κ.λπ., Robert Watson Mac Donald κατά Γενικού Γραμματέα των Ευρωπαϊκών Σχολείων

(Υπόθεση C-196/09)

(2009/C 193/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Όργανο Εκδίκασης Προσφυγών των Ευρωπαϊκών Σχολείων.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Paul Miles κ.λπ., Robert Watson Mac Donald.

Καθού: Γενικός Γραμματέας των Ευρωπαϊκών Σχολείων.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 234 της Συνθήκης ΕΚ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ένα δικαιοδοτικό όργανο όπως το Όργανο Εκδίκασης Προσφυγών, το οποίο ιδρύθηκε με το άρθρο 27 της Συμβάσεως σχετικά με το καταστατικό των Ευρωπαϊκών Σχολείων ⁽¹⁾, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του και, όταν αποφαινεται σε τελευταίο βαθμό, οφείλει να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει τα άρθρα 12 και 39 της Συνθήκης ΕΚ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αποκλείουν την εφαρμογή συστήματος αμοιβών όπως αυτό που ισχύει στο πλαίσιο των Ευρωπαϊκών Σχολείων, καθόσον το σύστημα αυτό, ενώ παραπέμπει ρητώς στο σύστημα που αφορά τους υπαλλήλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, δεν παρέχει τη δυνατότητα να ληφθεί πλήρως υπόψη, και αναδρομικά, η υποτίμηση του νομίματος κράτους μέλους που συνεπάγεται απώλεια της αγοραστικής ισχύος για τους καθηγητές που έχουν αποσπαστεί από τις αρχές αυτού του κράτους μέλους;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, μπορεί μια διαφορά καταστάσεως, όπως αυτή που διαπιστώνεται μεταξύ, αφενός, των καθηγητών που έχουν αποσπαστεί στα Ευρωπαϊκά Σχολεία, των οποίων η αμοιβή καταβάλλεται ταυτόχρονα από τις εθνικές αρχές και από το Ευρωπαϊκό Σχολείο στο οποίο διδάσκουν και, αφετέρου, των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, των οποίων η αμοιβή καταβάλλεται αποκλειστικά από τις Κοινοότητες, να δικαιολογήσει, με γνώμονα τις αρχές που θέτουν τα προπαρατεθέντα άρθρα και ενώ ο επίμαχος Κανονισμός αναφέρεται ρητώς στον Κανονισμό Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το γεγονός ότι οι συναλλαγματικές ισοτιμίες που λαμβάνονται υπόψη για την εξασφάλιση της διατηρήσεως ισοδύναμης αγοραστικής ισχύος δεν είναι οι ίδιες;

(¹) ΕΕ 1994, L 212, σ. 3.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Augstākās tiesas Senāts (Λεττονία) στις 4 Ιουνίου 2009 — Schenker SIA κατά Valsts ierēnumu Dienests

(Υπόθεση C-199/09)

(2009/C 193/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāts (Λεττονία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα πρωτοδίκως: Schenker SIA

Καθής πρωτοδίκως: Valsts ierēnumu Dienests

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 2454/93 (¹) της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση υποβολής αιτήσεως για παροχή δεσμευτικής δασμολογικής πληροφορίας, θα πρέπει να παρέχεται δεσμευτική πληροφορία αφορώσα πανομοιότυπα εμπορεύματα, τα οποία έχουν κοινή εμπορική ονομασία, κοινό αριθμό προϊόντος ή τα οποία πληρούν από κοινού οποιοδήποτε άλλο κριτήριο που τα διακρίνει ή τα προσδιορίζει;

(¹) ΕΕ L 253, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Μαΐου 2009 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 10 Μαρτίου 2009 στην υπόθεση T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), πρώην Nikopolsky Seamless Tubes Plant «Niko Tube» ZAT, και Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), πρώην Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση C-200/09 P)

(2009/C 193/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. van Vliet, C. Clyne)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), πρώην Nikopolsky Seamless Tubes Plant «Niko Tube» ZAT· Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), πρώην Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει το σημείο 1 της αποφάσεως·
- να απορρίψει την προσφυγή στο σύνολό της·
- να καταδικάσει τις ανααιρεσείουσες στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής για την ανααιρετική διαδικασία.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

ΠΡΩΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ — Εφαρμογή της θεωρίας της ενιαίας οικονομικής μονάδας για τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής

Η Επιτροπή φρονεί ότι το Πρωτοδικείο βαρύνεται με δύο περιπτώσεις νομικής πλάνης όταν κρίνει «Κατά πάγια σχετική με τον υπολογισμό της κανονικής αξίας νομολογία, ισχύουσα όμως κατ' αναλογία για τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής, η κατανομή των δραστηριοτήτων παραγωγής και πωλήσεως στο εσωτερικό ομίλου απαρτιζομένου από νομικώς διακρινόμενες εταιρίες δεν αναιρεί καθόλου το γεγονός ότι πρόκειται για μια ενιαία οικονομική οντότητα που οργανώνει με τον τρόπο αυτόν ένα σύνολο δραστηριοτήτων οι οποίες, σε άλλες περιπτώσεις, ασκούνται από μία οντότητα που είναι ενιαία και από νομικής απόψεως».

Πρώτον, το Πρωτοδικείο έσφαλε διότι δεν παρέθεσε σκεπτικό ως προς το ζήτημα γιατί η καλούμενη αρχή της ενιαίας οικονομικής οντότητας (αρχή ΕΟΟ) πρέπει να εφαρμοστεί κατ' αναλογία στον προσδιορισμό της κοινής εξαγωγής στους υπολογισμούς των υποθέσεων ντάμπινγκ.

Δεύτερον, το Πρωτοδικείο έσφαλε διότι δεν ακολούθησε την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου σε σχέση με την αρχή ΕΟΟ, μεταξύ άλλων, στις υποθέσεις Sharp Corporation, Minolta Camera, Ricoh και Canon II που διατυπώνουν αντίθετη κρίση.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ — Βάρος αποδείξεως και επίπεδο ελέγχου

Αυτός ο λόγος αναιρέσεως αφορά το βάρος αποδείξεως και το επίπεδο του δικαστικού ελέγχου. Η Επιτροπή φρονεί ότι στο θέμα αυτό, στις σκέψεις 180 έως 190 το Πρωτοδικείο υποπίπτει σε νομική πλάνη παραλείποντας να ασκήσει έλεγχο στο κατάλληλο επίπεδο. Ενώ παραθέτει την απόφαση στην απόφαση Kundan και Tata, δεν λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι, μετά την απόφαση αυτή, το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ', του βασικού κανονισμού προσαρμόστηκε ακριβώς για να αντιμετωπιστούν καταστάσεις όπως η υπό κρίση. Είναι σαφές ότι αυτό αφήνει ορισμένο περιθώριο διακριτικής ευχέρειας στα όργανα. Το Πρωτοδικείο εφάρμοσε εσφαλμένο νομικό κριτήριο απαιτώντας ιδιαίτερα υψηλό βάρος αποδείξεως εκ μέρους των οργάνων σε έναν τομέα όπου έχουν το σύννηδες ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως. Επομένως, το Πρωτοδικείο δεν απέδειξε, όπως όφειλε, ότι υπήρξε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών εκ μέρους των οργάνων.

ΤΡΙΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ — Άρθρο 2, παράγραφος 10, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού

Ο τρίτος λόγος αναιρέσεως βάλλει κατά των σκέψεων 193 έως 197 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Αν ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως είναι βάσιμοι τότε η διαπίστωση του Πρωτοδικείου ότι τα όργανα παρέβησαν τη διάταξη του άρθρου 2, παράγραφος 10, πρώτο εδάφιο, είναι νομικώς εσφαλμένη.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ — Δικαιώματα άμυνας

Αυτός ο λόγος αναιρέσεως στρέφεται κατά των σκέψεων 200 έως 211 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Η Επιτροπή φρονεί ότι στις σκέψεις αυτές το Πρωτοδικείο εφάρμοσε υπερβολικά αυστηρό και συνεπώς αδικαιολόγητο κριτήριο σχετικά με τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών. Το ποσό της προσαρμογής και οι συναλλαγές τις οποίες αφορούσε ήταν ήδη γνωστό στις προσφεύγουσες από αρκετό καιρό (από το πρώτο έγγραφο περί τελικής αποκαλύψεως στοιχείων). Επιπλέον, το δεύτερο τέτοιο έγγραφο περιείχε διευκρίνιση ως απάντηση σε σχόλιο που διατύπωσαν οι προσφεύγουσες αφού έλαβαν το εν λόγω έγγραφο· η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η προηγούμενη αναφορά στο άρθρο 2, παράγραφος 9 ως νομικής βάσεως για την προσαρμογή υπήρξε εσφαλμένη. Συνεπώς, οι προσφεύγουσες πληροφορήθηκαν πλήρως τους ακριβείς λόγους για τους οποίους η Επιτροπή επρόκειτο να εφαρμόσει προσαρμογή και συγκεκριμένα διότι θεωρούσε ότι η Serco ενεργεί ως έμπορος που εκτελεί για λογαριασμό των προσφευγουσών καθήκοντα παρόμοια με του πράκτορα που εργάζεται αντί προμηθείας.

Η Επιτροπή φρονεί ότι δίνοντας την πληροφορία αυτή, έδωσε στις προσφεύγουσες επαρκή στοιχεία ώστε να μπορούν να ασκήσουν τα οικεία δικαιώματα άμυνας. Συνεπώς το Πρωτοδικείο υποπίπτει σε νομική πλάνη όταν υπονοεί, στη σκέψη 201, ότι η παράγραφος περί της τελικής αποκαλύψεως στοιχείων σχετικά με το σημείο αυτό έπρεπε να είναι μακροσκελέστερη. Αντίθετα με όσα υπονοεί το

Πρωτοδικείο, οι προσφεύγουσες γνώριζαν τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή είχε την πρόθεση να περιλάβει την προσαρμογή αυτή στην πρότασή της προς το Συμβούλιο, ότι δηλαδή η σχέση της Serco με τις προσφεύγουσες ενέπιπτε στο άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ', δεύτερη φράση. Επιπλέον η Επιτροπή φρονεί ότι η θέση της επιρρωννύεται από παλαιότερες αποφάσεις του Δικαστηρίου (π.χ. απόφαση EFMA).

Τέλος, η Επιτροπή φρονεί ότι το Πρωτοδικείο υποπίπτει σε νομική πλάνη στη σκέψη 209, όταν «συχχεί» το ουσιαστικό ζήτημα αν ήταν νόμιμη η εφαρμογή της προσαρμογής με το ζήτημα αν τηρήθηκαν τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών. Το Πρωτοδικείο κρίνει: Αποδείχθηκε [...] ανωτέρω ότι [τα όργανα ενήργησαν παράνομα εφαρμόζοντας την προσαρμογή]. Επομένως, πρέπει να συναχθεί ότι τα όργανα, παραλείποντας να γνωστοποιήσουν την τελική αιτιολογία τους ήδη κατά τον χρόνο της δεύτερης τελικής αποκάλυψης στοιχείων, προσέβαλαν τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών. Αντίθετα, όμως, προς όσα κρίνει το Πρωτοδικείο, δεν υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ των δύο. Το γεγονός και μόνον ότι το Πρωτοδικείο κρίνει ότι μια προσαρμογή εφαρμόστηκε παράνομα δεν σημαίνει ότι προσεβλήθησαν τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών. Το ζήτημα είναι αν τα όργανα έδωσαν στις προσφεύγουσες κατά τη διοικητική διαδικασία τα αναγκαία στοιχεία ώστε να μπορούν να διαβιβαστούν πληροφορίες. Το γεγονός ότι το Πρωτοδικείο θεωρεί την προσαρμογή παράνομη δεν σημαίνει ότι «επομένως» κατά τη διοικητική διαδικασία προσεβλήθησαν τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΑΝ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΚΔΙΚΑΣΕΙ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ (Ή ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΕΜΨΕΙ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ)

Κατά την Επιτροπή, αν το Δικαστήριο κρίνει ότι οι ανωτέρω λόγοι αναιρέσεως είναι βάσιμοι και αναιρέσει το σημείο 1 του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως θα έχει επαρκή στοιχεία στη διάθεσή του για να εκδικάσει το ίδιο την υπόθεση (και να απορρίψει την προσφυγή). Ωστόσο, το ζήτημα αυτό απόκειται στο Δικαστήριο και η Επιτροπή δεν το εξετάζει περαιτέρω.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 8 Ιουνίου 2009 — Flachglas Torgau GmbH κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-204/09)

(2009/C 193/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Flachglas Torgau GmbH

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

αρχή δικαίου σύμφωνα με την οποία οι διοικητικές διαδικασίες των δημοσίων αρχών δεν είναι δημόσιες;

(¹) EE L 41, σ. 26

Προδικαστικά ερωτήματα

1. α) Έχει την έννοια το άρθρο 2, σημείο 2, δεύτερη περίοδος, της οδηγίας 2003/4/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (¹), ότι ενεργούν υπό νομοθετική ιδιότητα αποκλειστικώς αυτοί οι φορείς και τα όργανα στα οποία εναπόκειται, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους, η τελική (δεσμευτική) απόφαση στο πλαίσιο της νομοθετικής διαδικασίας ή ενεργούν υπό νομοθετική ιδιότητα και εκείνοι οι φορείς και τα όργανα στα οποία το δίκαιο του κράτους μέλους έχει μεταβιβάσει αρμοδιότητες και δικαιώματα σύμπραξης στο πλαίσιο της νομοθετικής διαδικασίας, ειδικότερα στην κατάθεση νομοσχεδίου και στις παρατηρήσεις επί των νομοσχεδίων;

β) Μπορούν τα κράτη μέλη να προβλέπουν ότι η έννοια της δημοσίας αρχής δεν περιλαμβάνει φορείς και όργανα που ενεργούν υπό δικαστική ή νομοθετική ιδιότητα μόνον αν συγχρόνως κατά την ημερομηνία εκδόσεως της οδηγίας οι συνταγματικές τους διατάξεις δεν προέβλεπαν διαδικασία προσφυγής κατά την έννοια του άρθρου 6 της οδηγίας 2003/4/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου;

γ) Δεν περιλαμβάνονται οι φορείς και τα όργανα που ενεργούν υπό νομοθετική ιδιότητα στην έννοια των δημοσίων αρχών μόνο καθόσον διαρκεί η νομοθετική διαδικασία;

2. α) Προβλέπεται από τη νομοθεσία ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των [διαβουλευσεων], υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, σημείο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/4/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου, οσάκις η διάταξη του εθνικού δικαίου που εκδόθηκε για τη μεταφορά της οδηγίας 2003/4/EK ορίζει γενικώς ότι η αίτηση περιβαλλοντικών πληροφοριών πρέπει να απορρίπτεται αν η δημοσιοποίηση των πληροφοριών μπορεί να επηρεάσει αρνητικά τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των διαβουλευσεων των υπηρεσιών που υποχρεούνται στην παροχή πληροφοριών, ή απαιτείται γι' αυτό ειδική νομοθετική διάταξη να επιβάλλει τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των διαβουλευσεων;

β) Προβλέπεται από τη νομοθεσία ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των διαβουλευσεων, υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/4/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου, οσάκις από το εθνικό δίκαιο προκύπτει άγραφη γενική

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof στις 10 Ιουνίου 2009 — Ilonka Sayn-Wittgestein κατά Landeshauptmann von Wien

(Υπόθεση C-208/09)

(2009/C 193/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Ilonka Sayn-Wittgestein

Καθού: Landeshauptmann von Wien

Προδικαστικό ερώτημα

Αντίκειται στο άρθρο 18 ΕΚ η ρύθμιση σύμφωνα με την οποία οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους αρνούνται να αναγνωρίσουν το επώνυμο (ενηλίκου) υιοθετημένου τέκνου που ορίστηκε σε άλλο κράτος μέλος, στο μέτρο που περιέχει τίτλο ευγενείας που απαγορεύεται (και κατά το συνταγματικό δίκαιο) στο πρώτο κράτος μέλος;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 10 Ιουνίου 2009 — Lahti Energia Oy

(Υπόθεση C-209/09)

(2009/C 193/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Lahti Energia Oy

Λοιποί ενδιαφερόμενοι διάδικοι: Lahden seudun ympäristölautekunta, Hämeen ympäristökeskus και Salpausselän luonnonystävät ry

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ως δραστηριότητα περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 3 της οδηγίας 2000/76/EK ⁽¹⁾ η καύση σε καυστήρα ενός σταθμού παραγωγής ενέργειας, ως συμπληρωματικού καυσίμου, αερίου προερχόμενου από εργοστάσιο αερίου, αν το αέριο αυτό δεν καθαρίζεται μετά την αεριοποίηση;
- 2) Σε περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταρχήν αρνητική, ασκούν επιρροή επί της σχετικής εκτιμήσεως τα χαρακτηριστικά τού προς αποτέφρωση αποβλήτου ή το περιεχόμενο σε σωματίδια ή σε άλλες ακαθαρσίες του αερίου που προορίζεται προς καύση στον καυστήρα;

(¹) Οδηγία 2000/76/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2000, για την αποτέφρωση των αποβλήτων.

Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας**(Υπόθεση C-211/09)**

(2009/C 193/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Mmes M. Καρανάσου-Αποστολοπούλου και L. Balta)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

- να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2006/24/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Μαρτίου 2006 για την διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημόσιων δικτύων επικοινωνιών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/58/EK ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την μεταφορά της οδηγίας 2006/24/EK στο εσωτερικό δικαιο έληξε στις 15 Σεπτεμβρίου 2007.

(¹) EE L 105 της 13.4.2006, σ. 54

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Ιουνίου 2009 η Anheuser-Busch, Inc κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 25 Μαρτίου 2009 στην υπόθεση T-191/07, Anheuser-Busch, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Budějovický Budvar, národní podnik.

(Υπόθεση C-214/09 P)

(2009/C 193/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Anheuser-Busch, Inc. (εκπρόσωποι: V. von Bomhard, Rechtsanwältin, B. Goebel, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Budějovický Budvar, národní podnik

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 25ης Μαρτίου 2009 στην υπόθεση T-191/07 και
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα πρωτοδικώς στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η Anheuser-Busch προβάλλει τρεις λόγους αναίρεσως, ήτοι, πρώτον, παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, τρίτη φράση, του κανονισμού 207/2009 ⁽¹⁾ σε συνδυασμό με τους κανόνες των άρθρων 16, παράγραφοι 1 και 3, και 20, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 ⁽²⁾ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽³⁾ του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα, δεύτερον, παράβαση του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, και τρίτον, παράβαση του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού 207/2009.

Οι δύο πρώτοι λόγοι αφορούν διαδικαστικά ζητήματα. Η Anheuser-Busch υποστηρίζει ότι τα ζητήματα αυτά είναι σημαντικά εν προκειμένω. Μόνο λαμβάνοντας υπόψη την προγενέστερη καταχώριση IR 238 203 μπορούσε το τμήμα προσφυγών να αποφανθεί επί της ανακοπής που στηρίζεται στο άρθρο 8, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, κατά το μέτρο που αφορούσε ζύθους. Αυτό σήμαινε, επίσης, ότι τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν προηγουμένως, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής, όσον αφορά το κατά πόσον η λέξη «Budweiser» κυριαρχούσε στα εικονιστικά σήματα της Budvar, δεν ελήφθησαν υπόψη.

Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε σφάλμα κρίνοντας ότι η Budvar δεν είχε νομική υποχρέωση να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά τη συνεχιζόμενη εγκυρότητα (ήτοι την ανανέωση) της καταχωρίσεως της IR 238 203. Η υποχρέωση αυτή απέρρεε από το

άρθρο 41, παράγραφος 2, τρίτη φράση, του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με τους κανόνες των άρθρων 16, παράγραφοι 1 και 3, και 20, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής του 1995, και από την κοινοποίηση που εξέδωσε το ΓΕΕΑ, στις 18 Ιανουαρίου 2002, με την οποία κάλεσε εκ νέου την Budvar να υποβάλλει «κάθε πραγματικό περιστατικό, αποδεικτικό στοιχείο ή πρόσθετη πληροφορία που έκρινε αναγκαία για τη στήριξη της ανακοπής της». Η υποχρέωση αφορούσε την υποβολή των αποδεικτικών στοιχείων μέχρι τη λήξη της προθεσμίας που οριζόταν στην εν λόγω κοινοποίηση, ήτοι μέχρι τις 26 Φεβρουαρίου 2002. Εντούτοις, τα στοιχεία αυτά υποβλήθηκαν μόλις στις 21 Ιανουαρίου 2004.

Κατά συνέπεια, το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το Πρωτοδικείο ότι το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 δεν είχε εφαρμογή όσον αφορά την υποβολή του πιστοποιητικού περί ανανέωσης, καθόσον δεν προβλεπόταν «εύλογη προθεσμία» για την υποβολή αυτή, ήταν επίσης εσφαλμένο και συνιστούσε παράβαση της εν λόγω διατάξεως. Στην πραγματικότητα, υπήρχε «εύλογη προθεσμία» και το τμήμα προσφυγών όφειλε, τουλάχιστον, να ασκήσει τη διακριτική ευχέρεια που διέθετε, κατά το άρθρο 76, παράγραφος 2, ως προς το αν θα ελάμβανε υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία. Το Πρωτοδικείο συνήγαγε από την απόφαση του τμήματος ανακοπών ότι το πιστοποιητικό περί ανανέωσης προσκομίστηκε εμπρόθεσμα. Κατά συνέπεια, η παράβαση του άρθρου 76, παράγραφος 2, έγκειται στο ότι το τμήμα ανακοπών δεν έκανε χρήση της διακριτικής ευχέρειας και στο ότι το Πρωτοδικείο επικύρωσε το γεγονός αυτό.

Το Πρωτοδικείο δεν έλαβε, επίσης, υπόψη ότι τα αποδεικτικά στοιχεία περί της χρήσεως που προσκόμισε η Budvar προς στήριξη της ανακοπής της ήταν ανεπαρκή και, επιπλέον, αναφέρονταν σε διαφορετικά σήματα από εκείνο στο οποίο στηρίχθηκε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και η υπολανθάνουσα απόφαση του τμήματος ανακοπών και κατά τούτο παρέβη το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα ΕΕ L 78, σ. 1

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα ΕΕ L 303, σ. 1

(³) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ης Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα ΕΕ L 11, σ. 1

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Markkinaoikeus (Φινλανδία) στις 15 Ιουνίου 2009 — Mehiläinen Oy και Suomen Terveystalo Oy κατά Oulun kaupunki

(Υπόθεση C-215/09)

(2009/C 193/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Markkinaoikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Mehiläinen Oy, Suomen Terveystalo Oy

Καθού: Oulun kaupunki

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά σύμβαση για την οποία πρέπει να διενεργείται διαγωνισμός μια συμβατική ρύθμιση, συνολικώς εξεταζόμενη, στα πλαίσια της οποίας ένας ενεργών ως αναθέτουσα αρχή Δήμος συνάπτει σύμβαση με ιδιωτική επιχείρηση, έχουσα χωριστή νομική προσωπικότητα, με σκοπό τη σύσταση μιας νέας επιχείρησης με τη μορφή ανώνυμης εταιρίας ανήκουσας κατ' ισομοιρία στα συμβαλλόμενα μέρη, την οποία τα μέρη αυτά ελέγχουν από κοινού όσον αφορά τη λήψη των αποφάσεων, προβλεπόμενου ότι, από της συστάσεως της νέας επιχείρησης, ο έχων την ιδιότητα της αναθέτουσας αρχής Δήμος έχει την υποχρέωση να απευθύνεται στην επιχείρηση αυτή προκειμένου για την παροχή στους εργαζομένους του υπηρεσιών στον τομέα της υγείας και της ευεξίας στους χώρους εργασίας, για τον λόγο ότι η ως άνω γενική συμβατική ρύθμιση συνιστά σύναψη δημόσιας συμβάσεως υπηρεσιών υπό την έννοια της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, ή η ως άνω συμβατική ρύθμιση πρέπει να θεωρηθεί ως σύσταση κοινής επιχείρησης με μεταβίβαση της εμπορικής δραστηριότητας μιας δημοτικής επιχείρησης, περίπτωση στην οποία δεν έχει εφαρμογή η εν λόγω οδηγία ούτε η απορρέουσα από αυτήν υποχρέωση διενέργειας διαγωνισμού;
- 2) Έχει επιπλέον σημασία στην υπό κρίση υπόθεση το γεγονός ότι
 - α) ο Δήμος του Ουλού, ως δημοτική αναθέτουσα αρχή, ανέλαβε την υποχρέωση να αγοράζει τις προαναφερόμενες υπηρεσίες έναντι καταβολής αντιστοίχου τιμήματος κατά τη διάρκεια μιας τετραετούς μεταβατικής περιόδου, μετά τη λήξη της οποίας ο Δήμος, σύμφωνα με σχετική απόφασή του, προτίθεται να προκηρύξει εκ νέου σχετικό διαγωνισμό με πρόσκληση προς υποβολή προσφορών για τις υπηρεσίες που χρειάζεται στον τομέα της μέριμνας για την υγεία στους χώρους εργασίας;
 - β) πριν από την επίμαχη συμβατική ρύθμιση, το μεγαλύτερο μέρος του κύκλου εργασιών της δημοτικής επιχείρησης, που υπαγόταν οργανικά στον Δήμο του Ουλού, αποτελείτο από διαφορετικές υπηρεσίες έναντι αυτών που προορίζονταν για τους υπαλλήλους του Δήμου στον τομέα της μέριμνας για την υγεία στους χώρους εργασίας;
 - γ) η πράξη περί συστάσεως της νέας επιχείρησης προβλέπει, ως εισφορά σε είδος, τη μεταβίβαση της εμπορικής δραστηριότητας της δημοτικής επιχείρησης, η οποία παρέχει τις ως άνω υπηρεσίες τόσο στους υπαλλήλους του Δήμου όσο και σε ιδιώτες πελάτες;

(¹) ΕΕ L 134, σ. 114.

Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατία της Μάλτας**(Υπόθεση C-220/09)**

(2009/C 193/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η μαλτεζική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Aquilina, W. Wils)

Καθή: Δημοκρατία της Μάλτας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Μάλτας, παραλείποντας να μεταφέρει ορθώς στην εσωτερική έννομη τάξη το διαλαμβανόμενο στο άρθρο 3, παράγραφος 3, παράρτημα και την τρίτη περίοδο του άρθρου 5 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ⁽¹⁾, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 93/13/ΕΟΚ,
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Μάλτας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υποστηρίζει ότι η Δημοκρατία της Μάλτας παρέλειψε να μεταφέρει ορθώς στην εσωτερική έννομη τάξη το διαλαμβανόμενο στο άρθρο 3, παράγραφος 3, παράρτημα και την τρίτη περίοδο του άρθρου 5 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου (στο εξής: οδηγία) και ότι, ως εκ τούτου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, μολονότι δεν απαιτείται κάθε κράτος να θεσπίσει νομοθετικά μέτρα για την εφαρμογή οδηγίας, επιβάλλεται, πάντως, το εθνικό δίκαιο να διασφαλίζει αποτελεσματικά την πλήρη εφαρμογή της οδηγίας, να είναι επαρκώς σαφές και ακριβές το

νομικό πλαίσιο του εθνικού δικαίου και οι ιδιώτες να μπορούν να έχουν πλήρη επίγνωση των δικαιωμάτων τους και, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο, να τα επικαλούνται ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.

Όσον αφορά, ειδικότερα, το διαλαμβανόμενο στο άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας παράρτημα, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η μεταφορά του παραρτήματος αυτού στην εσωτερική έννομη τάξη είναι αναγκαία και ουσιώδης. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, καθόσον ο κατάλογος που παρατίθεται στο παράρτημα της οδηγίας έχει ενδεικτική και επεξηγηματική αξία, αποτελεί πηγή πληροφοριών τόσο για τις εθνικές αρχές που είναι επιφορτισμένες με την εφαρμογή των μέτρων εφαρμογής της οδηγίας όσο και για τους ιδιώτες τους οποίους αφορούν τα μέτρα αυτά. Για τον λόγο αυτό, τα κράτη μέλη, προκειμένου να επιτευχθεί το αποτέλεσμα που επιδιώκει η οδηγία, πρέπει να επιλέγουν τον τρόπο και τη μέθοδο εφαρμογής που θα διασφαλίζει επαρκώς τη δυνατότητα του κοινού να λάβει γνώση των στοιχείων αυτών.

Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η Δημοκρατία της Μάλτας παρέλειψε να λάβει τα μέτρα που θα διασφάλιζαν επαρκώς την πληροφόρηση του κοινού όσον αφορά το σύνολο του καταλόγου που παρατίθεται στο παράρτημα της οδηγίας, ιδίως δε όσον αφορά το σημείο 1, στοιχεία α', στ', ζ', και η', και το σημείο 1, στοιχείο π', στο σύνολό τους. Επιπλέον, η Δημοκρατία της Μάλτας δεν ανέφερε ότι το παράρτημα της οδηγίας περιλαμβάνεται, στο σύνολό του, στις προπαρασκευαστικές εργασίες του νόμου περί ενσωματώσεως της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη, οι οποίες, σύμφωνα με τη νομική παράδοση της Μάλτας, αποτελούν σημαντικό βοήθημα για την ερμηνεία του νόμου. Εξάλλου, δεν προσκομίστηκε κανένα άλλο στοιχείο που να αποδεικνύει ότι το κοινό θα ενημερωθεί με άλλο τρόπο.

Όσον αφορά τη μεταφορά της τρίτης περιόδου του άρθρου 5 στη μαλτεζική έννομη τάξη, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η μεταφορά της περιόδου αυτής στην εσωτερική έννομη τάξη είναι αναγκαία και ουσιώδης, καθόσον οι διατάξεις που περιλαμβάνει συνιστούν νομοθετικής διατάξεις με δεσμευτική ισχύ και παρέχουν στους καταναλωτές ευρύτερα δικαιώματα και ευρύτερα προστασία, ενώ συμβάλλουν και στον καθορισμό του αποτελέσματος στην επίτευξη του οποίου σκοπεύει η οδηγία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 95, της 21.4.1993, σ. 29.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Ιουλίου 2009 — Ισπανία
κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-259/05) ⁽¹⁾

[ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — Δαπάνες αποκλειόμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Υφαντικός λίνος — Κάνναβη — Μπανάνες — Έκθεση της OLAF — Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου — Διμερής συνάντηση που προβλέπεται από το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1663/95 — Παράβαση ουσιώδους τύπου — Καταχρηστική πρακτική — Ύπαρξη οικονομικής ζημίας σε βάρος του ΕΓΤΠΕ]

(2009/C 193/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. Muñoz Pérez, abogado del Estado)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. van Rijn, L. Parpala και F. Jimeno Fernández)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακύρωσης της απόφασης 2005/354/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2005, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 112, σ. 14).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2005/354/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2005, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, καθόσον αποκλείει από την κοινοτική χρηματοδότηση τις δαπάνες που πραγματοποίησε το Βασίλειο της Ισπανίας για ενισχύσεις προς την παραγωγή κάνναβης κατά τις περιόδους 1996/1997 έως 1999/2000.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 217 της 3.9.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 2009 —
Danjaq κατά ΓΕΕΑ — Mission Productions (Dr. No)

(Υπόθεση T-435/05) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος Dr. No — Ανακοπή του δικαιούχου των μη καταχωρισθέντων λεκτικών σημάτων και των σημείων Dr. No και Dr. NO — Απουσία της προϋπόθεσης των προγενέστερων σημάτων — Έλλειψη διακριτικού σημείου χρησιμοποϊούμενου στις συναλλαγές — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', παράγραφος 2, στοιχείο γ', και παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [που κατέστη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', παράγραφος 2, στοιχείο γ', και παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 73 του κανονισμού 40/94 [που κατέστη το άρθρο 75 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2009/C 193/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Danjaq, LLC (Santa Monica, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: G. Hobbs, QC, G. Hollingworth, barrister, S. Skrein και L. Berg, solicitors)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Mission Productions Gesellschaft für Film-, Fernseh- und Veranstaltungsproduktion mbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. Lewinsky, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 21ης Σεπτεμβρίου 2005 (υπόθεση R 1118/2004 1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Danjaq, LLC και της Mission Productions Gesellschaft für Film-, Fernseh- und Veranstaltungsproduktion mbH.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Danjaq, LLC στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 60 της 11.3.2006.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Ιουλίου 2009 — ISD Polska κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-273/06 και T-297/06) ⁽¹⁾

[Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων αναδιάρθρωσεως τις οποίες χορήγησε η Δημοκρατία της Πολωνίας σε μια επιχείρηση παραγωγής χάλυβα — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις εν μέρει ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή τους — Πρωτόκολλο 8 για την αναδιάρθρωση της πολωνικής χαλυβουργίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Ενεργητική νομιμοποίηση — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Παραδεκτό — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 — Εφαρμοστέο επιτόκιο για την επιστροφή των ασυμβιβάστων ενισχύσεων — Υποχρέωση στενής συνεργασίας με το κράτος μέλος — Επιτόκιο κατ' ανατοκισμό — Άρθρο 9, παράγραφος 4, και άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 794/2004]

(2009/C 193/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες στην υπόθεση T-273/06: ISD Polska sp. z o.o. (Βαρσοβία, Πολωνία) και Industrial Union of Donbass Corp. (Donetsk, Ουκρανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς, C. Rapin και E. Van den Haute, στη συνέχεια, C. Rapin, E. Van den Haute και C. Pétermann, δικηγόροι)

Προσφεύγουσα στην υπόθεση T-297/06: ISD Polska sp. z o.o. (πρώην Majątek Hutniczy sp. z o.o.) (Βαρσοβία) (εκπρόσωποι: αρχικώς, C. Rapin και E. Van den Haute, στη συνέχεια, C. Rapin, E. Van den Haute και C. Pétermann, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Gioletto και A. Stobiecka-Kuik)

Αντικείμενο

Αιτήματα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2006/937/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 2005, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 20/04 (πρώην NN 25/04) υπέρ της [επιχειρήσεως παραγωγής χάλυβα] Huta Częstochowa S.A. (ΕΕ 2006, L 366, σ. 1), καθόσον κηρύσσει ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά ορισμένες ενισχύσεις και καθόσον εντέλλεται να προβεί η Δημοκρατία της Πολωνίας στην ανάκτηση των ενισχύσεων αυτών.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει τις προσφυγές.

2) Καταδικάζει την ISD Polska sp. z o.o. και την Industrial Union of Donbass Corp. στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 294 της 2.12.2006.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Ιουλίου 2009 — Regionalny Fundusz Gospodarczy κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-288/06) ⁽¹⁾

[Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων αναδιάρθρωσεως τις οποίες χορήγησε η Δημοκρατία της Πολωνίας σε μια επιχείρηση παραγωγής χάλυβα — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις εν μέρει ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή τους — Πρωτόκολλο 8 για την αναδιάρθρωση της πολωνικής χαλυβουργίας — Εφαρμοστέο επιτόκιο για την επιστροφή των ασυμβιβάστων ενισχύσεων — Υποχρέωση στενής συνεργασίας με το κράτος μέλος — Άρθρο 9, παράγραφος 4, και άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 794/2004]

(2009/C 193/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Regionalny Fundusz Gospodarczy S.A. (πρώην Huta Częstochowa S.A.) (Częstochowa, Πολωνία) (εκπρόσωποι: C. Sadkowski και D. Sałajewski, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Gioletto και A. Stobiecka-Kuik)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2006/937/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 2005, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 20/04 (πρώην NN 25/04) υπέρ της [επιχειρήσεως παραγωγής χάλυβα] Huta Częstochowa S.A. (ΕΕ 2006, L 366, σ. 1), καθόσον κηρύσσει ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά ορισμένες ενισχύσεις και καθόσον εντέλλεται να προβεί η Δημοκρατία της Πολωνίας στην ανάκτηση των ενισχύσεων αυτών.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τη Regionalny Fundusz Gospodarczy S.A. στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 294 της 2.12.2006.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Ιουλίου 2009 —
Operator ARP κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-291/06) ⁽¹⁾

[Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων αναδιάρθρωσής τις οποίες χορήγησε η Δημοκρατία της Πολωνίας σε μια επιχείρηση παραγωγής χάλυβα — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις εν μέρει ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή τους — Πρωτόκολλο 8 για την αναδιάρθρωση της πολωνικής χαλυβουργίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Παραδεκτό — Έννοια του δικαιούχου — Άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999]

(2009/C 193/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Operator ARP sp. z o.o. (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Szymanowska, εν συνεχεία J. Szymanowska και P. Rosiak, και εν τέλει P. Rosiak, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Gialito και A. Stobiecka-Kuik)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2006/937/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 2005, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 20/04 (πρώην NN 25/04) υπέρ της επιχειρήσεως παραγωγής χάλυβα Huta Częstochowa S.A. (ΕΕ 2006, L 366, σ. 1), καθόσον κηρύσσει ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά ορισμένες ενισχύσεις και καθόσον εντέλλεται να προβεί η Δημοκρατία της Πολωνίας στην ανάκτηση των ενισχύσεων αυτών.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 3, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 2006/937/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 2005, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 20/04 (πρώην NN 25/04) υπέρ της επιχειρήσεως παραγωγής χάλυβα Huta Częstochowa S.A., καθόσον αφορά την Operator ARP sp z o.o.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 310 της 16.12.2006.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Ιουλίου 2009 —
ThyssenKrupp Stainless κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-24/07) ⁽¹⁾

[Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Επίπεδα προϊόντα από ανοξείδωτο χάλυβα — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 65 ΑΧ μετά τη λήξη ισχύος της Συνθήκης ΕΚΑΧ, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Προσαύξηση της τιμής του κράματος — Αρμοδιότητα της Επιτροπής — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Δεδικασμένο — Δικαιώματα άμυνας — Πρόσβαση στον φάκελο — Παραγραφή — Αρχή non bis in idem — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία]

(2009/C 193/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ThyssenKrupp Stainless AG (Duisbourg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Klusmann και S. Thomas, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, R. Sauer και O. Weber)

Αντικείμενο

Αίτημα ακύρωσης, εν όλω ή εν μέρει, της απόφασης της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 65 [ΑΧ] (Υπόθεση COMP/F/39.234 — Προσαύξηση της τιμής του κράματος, επανέκδοση), και, επικουρικώς, αίτημα μείωσης του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στην ThyssenKrupp Stainless με την απόφαση αυτή.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την ThyssenKrupp Stainless AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 82 της 14.4.2007.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Ιουλίου 2009 — KG Holding κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-81/07, T-82/07 και T-83/07) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση για την αναδιάρθρωση την οποία χορήγησαν οι ολλανδικές αρχές στην KG Holding NV — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κρίνεται ασύμβατη προς την κοινή αγορά και διατάσσεται η ανάκτησή της — Προσφυγή ακυρώσεως — Εν μέρει απαράδεκτη — Ανάκτηση της ενισχύσεως από δικαιούχους επιχειρήσεις οι οποίες έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση — Κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων)

(2009/C 193/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων στην υπόθεση T-81/07: Jan Rudolf Maas, υπό την ιδιότητά του ως συνδίκου πτωχεύσεως της KG Holding NV (Ρότερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: G. van der Wal και T. Boesman, δικηγόροι)

Προσφεύγοντες στην υπόθεση T-82/07: Jan Rudolf Maas και Cornelis van den Bergh, υπό την ιδιότητά τους ως συνδίκων πτωχεύσεως της Kliq BV (Ρότερνταμ) (εκπρόσωποι: G. van der Wal και T. Boesman, δικηγόροι)

Προσφεύγων στην υπόθεση T-83/07: Jean Leon Marcel Groenewegen, υπό την ιδιότητά του ως συνδίκου πτωχεύσεως της Kliq Reïntegratie (Ουτρέχτη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: G. van der Wal και T. Boesman, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: H. van Vliet)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2006/939/EK της Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 2006, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που κοινοποίησαν οι Κάτω Χώρες υπέρ της KG Holding NV (EE L 366, σ. 40).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 2 της αποφάσεως 2006/939/EK της Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 2006, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που κοινοποίησαν οι Κάτω Χώρες υπέρ της KG Holding NV.
- 2) Απορρίπτει τις προσφυγές κατά τα λοιπά.
- 3) Ο Jan Rudolf Maas, υπό την ιδιότητά του ως συνδίκου πτωχεύσεως της KG Holding NV, φέρει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε για την υπόθεση T-81/07.
- 4) Οι Jan Rudolf Maas και Cornelis van den Bergh, υπό την ιδιότητά τους ως συνδίκων πτωχεύσεως της Kliq BV, φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν για την υπόθεση T-82/07.

5) Ο Jean Leon Marcel Groenewegen, υπό την ιδιότητά του ως συνδίκου πτωχεύσεως της Kliq Reïntegratie, φέρει, πέραν των εξόδων του για την υπόθεση T-83/07, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή στο πλαίσιο της υποθέσεως T-83/07.

6) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα στις υποθέσεις T-81/07 και T-82/07.

⁽¹⁾ EE C 117 της 29.5.2007.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Ιουλίου 2009 — Euro-Information κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση χεριού που κρατάει μια κάρτα με τρία τρίγωνα)

(Υπόθεση T-414/07) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος αποτελούμενου από απεικόνιση χεριού που κρατάει μια κάρτα με τρία τρίγωνα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2009/C 193/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) (Στρασβούργο, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Greffe, M. Chaminade και L. Paudrat, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: O. Montalto και R. Bianchi)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 6ης Σεπτεμβρίου 2007 (υπόθεση R 290/2007-1), με την οποία απορρίφθηκε αίτηση καταχωρίσεως ως κοινοτικού σήματος ενός σημείου που απεικονίζει χέρι που κρατάει μια κάρτα με τρία τρίγωνα.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Européenne de traitement de l'Information (Euro-Information), στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 22 της 26.1.2008.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Ιουλίου 2009 — Okalux κατά ΓΕΕΑ — Messe Düsseldorf (OKATECH)(Υπόθεση T-419/07) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία έκπτωσης — Λεκτικό κοινοτικό σήμα OKATECH — Μερική ανάκληση — Προθεσμία άσκησης προσφυγής — Άρθρα 57 και 77α του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρα 58 και 80 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου — Δικαίωμα ακρόασης]

(2009/C 193/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Okalux GmbH (Marktheidenfeld, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Beckensträter, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Schäffner)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Messe Düsseldorf GmbH (Ντύσσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικά I. Friedhoff, στη συνέχεια S. von Petersdorff-Campen, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Σεπτεμβρίου 2007 (υπόθεση R 766/2007-2) σχετικά με διαδικασία έκπτωσης μεταξύ Messe Düsseldorf GmbH και Okalux GmbH.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την Okalux GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 8 της 12.1.2008.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 2009 — CPEM κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-444/07) ⁽¹⁾

(ΕΚΤ — Κατάργηση οικονομικής συνδρομής — Έκθεση της OLAF)

(2009/C 193/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον-ενάγον: Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (CPEM) (Μασσαλία, Γαλλία) (εκπρόσωπος: C. Bonnefoi, δικηγόρος)

Καθή-εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Flynn και A. Steiblyté)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως C (2007) 4645 της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2007, για την κατάργηση της οικονομικής συνδρομής που χορήγησε το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (FSE) με την απόφαση C (1999) 2645, της 17ης Αυγούστου 1999, καθώς και αίτημα αποζημιώσεως.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Το Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (CPEM) φέρει τα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ EE C 37 της 9.2.2008.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Ιουλίου 2009 — Perfetti Van Melle κατά ΓΕΕΑ — Cloetta Fazer (CENTER SHOCK)(Υπόθεση T-16/08) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Κοινοτικό λεκτικό σήμα CENTER SHOCK — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα CENTER — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2009/C 193/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Perfetti Van Melle SpA (Lainate, Ιταλία) (εκπρόσωποι: P. Perani και P. Pozzi, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Novais Gonçaves)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Cloetta Fazer AB (Ljungsbro, Σουηδία) (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Runsten και S. Sparring, στη συνέχεια M. Treis, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Νοεμβρίου 2007 (υπόθεση R 149/2006-4) σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ Cloetta Fazer AB και Perfetti Van Melle SpA.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την *Perfetti Van Melle SpA* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 64 της 8.3.2008.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Ιουλίου 2009 — *Fitoussi κατά ΓΕΕΑ — Lorient (IBIZA REPUBLIC)*

(Υπόθεση T-311/08) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του εικονιστικού κοινοτικού σήματος *IBIZA REPUBLIC* — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα το οποίο απεικονίζει πεντάκτινο αστέρα που περιβάλλεται από κύκλο — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2009/C 193/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Paul Fitoussi (Vincennes, Γαλλία) (εκπρόσωποι: K. Manhaeve, T. van Innis και G. Glas, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: R. Bianchi)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Bernadette Nicole J. Lorient (Ibiza, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 7ης Μαΐου 2008 (υπόθεση R 1135/2007-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ του Paul Fitoussi και της Bernadette Nicole J. Lorient.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Paul Fitoussi στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 272 της 25.10.2008.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουνίου 2009 — Πολωνία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-258/04) (¹)

[Προσφυγή ακυρώσεως — Θέσπιση μεταβατικών μέτρων λόγω της προσχώρησης νέων κρατών μελών — Κανονισμός (ΕΚ) 60/2004 περί θεσπίσεως μεταβατικών μέτρων στον τομέα της ζάχαρης — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Αφετηρία — Καθυστερημένη άσκηση — Απαράδεκτο]

(2009/C 193/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Pietras και E. Ośniecka-Tamecka, ακολούθως T. Nowakowski και τέλος M. Dowgielewicz)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς L. Visaggio και A. Stobiecka-Kuik, ακολούθως T. van Rijn, L. Visaggio και A. Stobiecka-Kuik)

Παραμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Κυπριακή Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Π. Κληρίδης)

Αντικείμενο

Ακύρωση του άρθρου 5, του άρθρου 6, παράγραφοι 1 έως 3, του άρθρου 7, παράγραφος 1, και του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 60/2004 της Επιτροπής, της 14ης Ιανουαρίου 2004, για τη θέσπιση μεταβατικών μέτρων στον τομέα της ζάχαρης λόγω της προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λεττονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 9, σ. 8).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρει τα έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή.
- 3) Η Κυπριακή Δημοκρατία φέρει τα έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 251 της 9.10.2004.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 2ας Ιουνίου 2009 — AVLUX κατά Κοινοβουλίου(Υπόθεση T-524/08) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Πρόσκληση προς υποβολή προσφορών σχετικά με την επέκταση και ανακαίνιση του κτιρίου Konrad Adenauer στο Λουξεμβούργο — Απόρριψη της προσφοράς — Ακύρωση της διαδικασίας αναθέσεως της σύμβασης — Κατάργηση της δίκης)

(2009/C 193/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: AIB-Vinçotte Luxembourg (AVLUX ASBL) (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: R. Adam, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: M. Ecker και D. Petersheim)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης του Κοινοβουλίου της 2ας Οκτωβρίου 2008 με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας στο πλαίσιο προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών για την επέκταση και ανακαίνιση του κτιρίου Konrad Adenauer στο Λουξεμβούργο (ΕΕ 2008, S 193-254240).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

- 1) Καταργείται η δίκη.
- 2) Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 44 της 21.2.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 2009 — Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-550/08 R)

[Ασφαλιστικά μέτρα — Απόφαση της Επιτροπής περί επιβολής προστίμου — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως και λήψεως προσωρινών μέτρων (επιστροφή του ήδη καταβληθέντος προστίμου και παραίτηση από τη σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως) — Δεν συντρέχει *fumus boni iuris* και επείγον]

(2009/C 193/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αιτούσα: Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Dallmann και U. Krauthause, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Αντωνιάδης και R. Sauergents)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της απόφασης C (2008) 5476 τελικό της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, στην υπόθεση COMP/39.181 — Κερίά παραφίνης, καθόσον με την απόφαση αυτή επιβάλλεται πρόστιμο στην προσφεύγουσα, αίτηση απαλλαγής της προσφεύγουσας από την υποχρέωση σύστασεως τραπεζικής εγγυήσεως ως προϋποθέσεως για την κατάργηση της υποχρέωσης καταβολής του προστίμου, λοιπές αιτήσεις περί λήψεως προσωρινών μέτρων.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουνίου 2009 — Z κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-173/09 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Πρόσβαση τρίτου σε απόφαση της Επιτροπής επιβάλλουσα πρόστιμο η οποία δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί — Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων — Κατάργηση της δίκης — Έλλειψη επείγοντος)

(2009/C 193/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αιτών: Z (X, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Grau και N. Jäger, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Sauer, V. Bottka και A. Bouquet)

Αντικείμενο

Πρόσβαση στην απόφαση της Επιτροπής της 28ης Ιανουαρίου 2009 επί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/G/39.406 — Θαλάσσιοι σωλήνες) και απάλειψη της κατονομασίας του αιτούντος στο κείμενο της απόφασης αυτής.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διατάσσει:

1. Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων στο μέτρο που αυτή δεν έχει ήδη καταστεί άνευ αντικείμενου.
2. Η παρούσα διάταξη ακυρώνει και αντικαθιστά τη διάταξη της 6ης Μαΐου 2009.
3. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

**Προσφυγή της 14ης Μαΐου 2009 — Ελληνική Δημοκρατία
κατά Επιτροπής****(Υπόθεση T-184/09)**

(2009/C 193/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η Ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Β. Κοντόλαιμος, Ε. Λευθεριώτου και Β. Καρρά)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- να γίνει δεκτή η προσφυγή και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, άλλως, να μεταρρυθμιστεί έτσι, ώστε το ποσοστό της δημοσιονομικής διόρθωσης να μειωθεί σε 5 %, άλλως, να υπολογισθεί η διόρθωση του 10 % μόνον επί του ποσού που αντιστοιχεί στην εισαχθείσα από την Ε.Β.Ζ. ζάχαρη και
- να καταδικασθεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Ελληνική Δημοκρατία με την προσφυγή της για ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής της 19ης Μαρτίου 2009 «περί εξαιρέσεων από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων», κοινοποιεί με αριθμό Ε(2009)1945 και δημοσιεύει με αριθμό 2009/253/ΕΚ (ΕΕ L 75, σ. 15), η οποία αφορά την επιβολή διορθώσεων σχετικών με επιστροφές κατά την εξαγωγή και την ΚΟΑ ζάχαρης λόγω ελλείψεων ελέγχων, προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως:

Με τον πρώτο λόγο ακύρωσης προβάλλεται ακυρότητα της διαδικασίας εκκαθάρισης των λογαριασμών λόγω παραβάσεως ουσιώδους τύπου που προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1663/95 ⁽¹⁾, σχετικά με την παράλειψη διεξαγωγής διμερούς διαλόγου, όσον αφορά στην επιβολή διορθώσεων για επιστροφές ζάχαρης σε προϊόντα εκτός του παραρτήματος I.

Με το δεύτερο λόγο ακύρωσης προβάλλεται εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστάσεων, ανεπαρκής αιτιολογία και υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής, όσον αφορά στην κρίση περί κινδύνου του Ταμείου.

Με τον τρίτο λόγο ακύρωσης προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1663/95 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου όσον αφορά στη διαδικασία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 158, σ. 6)

Προσφυγή της 2ας Ιουνίου 2009 — Δανία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-212/09)**

(2009/C 193/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: J. Bering Liisberg, επικουρούμενος από τους P. Biering και J. Pinborg, δικηγόρους)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Κυρίως, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 19ης Μαρτίου 2009, περί εξαιρέσεων από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ), στο μέτρο που αφορά την εξαίρεση από την κοινοτική χρηματοδότηση των δαπανών που δήλωσε η Δανία,
- Επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 19ης Μαρτίου 2009, περί εξαιρέσεων από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ), στο μέτρο που αφορά την εξαίρεση από την κοινοτική χρηματοδότηση των δαπανών που δήλωσε η Δανία, στον βαθμό που η εξαίρεση από την κοινοτική χρηματοδότηση στηρίζεται
- σε φερόμενη παραβίαση των κανόνων σχετικά με τον έλεγχο των εκτάσεων υπό καθεστώς παύσης καλλιέργειας και σε πλημμελή διεξαγωγή του ελέγχου αυτού για τα έτη 2002, 2003 και/ή 2004 και/ή
- σε φερόμενη παραβίαση των κανόνων σχετικά με τον έλεγχο με τηλεανίχνευση και σε πλημμελή διεξαγωγή του ελέγχου αυτού για τα έτη 2002, 2003 και/ή 2004,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως/Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το προσφεύγον ζητεί την ακύρωση της απόφασης 2009/253/ΕΚ της Επιτροπής, της 19ης Μαρτίου 2009, περί εξαιρέσεων από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ), στο μέτρο που αφορά την εξαίρεση από την κοινοτική χρηματοδότηση των δαπανών που δήλωσε η Δανία ⁽¹⁾.

Το προσφεύγον υποστηρίζει ότι η απόφαση της Επιτροπής στηρίζεται, από διάφορες απόψεις, σε εσφαλμένη κατανόηση και εφαρμογή της νομικής βάσης, ειδικότερα όσον αφορά τη διατήρηση των εκτάσεων υπό καθεστώς παύσης καλλιέργειας και τις απαιτήσεις του ελέγχου με τηλεανίχνευση.

Επιπλέον, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι η απόφαση πάσχει από ελλιπή αιτιολογία και αντιβαίνει, από διάφορες απόψεις, στις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου.

Τέλος, το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η διόρθωση πραγματοποιήθηκε κατά τρόπο αντίθετο προς τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής, δεν στηρίζεται επαρκώς κατά νόμο σε πραγματικά περιστατικά και είναι δυσανάλογη, λαμβανομένου υπόψη ότι το του Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων δεν αντιμετώπισε εν προκειμένων πραγματικό οικονομικό κίνδυνο.

(¹) ΕΕ 2009 L 75, σ. 15; κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2009) 1945.

Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2009 — British Telecommunications κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-226/09)

(2009/C 193/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: British Telecommunications plc (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: G. Robert και M. M. Newhouse, Solicitors)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2009) 685 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Φεβρουαρίου 2009, με την οποία κρίθηκε ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά η ενίσχυση που χορήγησαν οι βρετανικές αρχές υπέρ της προσφεύγουσας μέσω κρατικής εγγυήσεως προς το BT Pension Fund [ενίσχυση C 55/2007 (ex NN 63/2007, CP 106/2006)].

Η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως με την προσφυγή της.

Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή κρίνοντας ότι η προσφεύγουσα έχει οικονομικό πλεονέκτημα έσφαλε κατά νόμο και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εφαρμόζοντας εσφαλμένα το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ και την έννοια της κρατικής ενισχύσεως. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το πλήρες οικονομικό και πραγματικό πλαίσιο εντός του οποίου ασκεί δραστηριότητα η προσφεύγουσα.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, κρίνοντας ότι η προσφεύγουσα απολαύει οικονομικού πλεονεκτήματος διότι οι διαχειριστές του BT Pension Scheme (BTPS) δεν καταβάλλουν εισφορές στο Pension Protection Fund (PPF) για τις συντάξεις

των μελών του BTPS που καλύπτονται από κρατική εγγύηση, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως διότι δεν συνέκρινε όμοιες καταστάσεις. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις διαφορές μεταξύ των ταμείων του ιδιωτικού φορέα που καλύπτονται από το PPF και των ταμείων του δημοσίου τομέα όπως αυτό που ανέλαβε η προσφεύγουσα κατά τον χρόνο της ιδιωτικοποιήσεώς της.

Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη και παραβίασε την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης διότι χαρακτήρισε εκ νέου ένα μέτρο που δεν ήταν ενίσχυση όταν χορηγήθηκε, ως τον «αφανή λόγο» για τον οποίο θεωρήθηκε ως ενίσχυση είκοσι χρόνια αργότερα διότι εν τω μεταξύ εκδόθηκε κάποια νομοθετική πράξη.

Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, απαιτώντας να καταβάλει εισφορές το BTPS στο PPF, παραβιάζει τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας.

Πέμπτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και δεν εξέτασε αν το υποτιθέμενο οικονομικό πλεονέκτημα στρεβλώνει τον ανταγωνισμό και επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ.

Έκτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη, νομική και πραγματική, κρίνοντας ότι υπάρχει μεταβίβαση κρατικών πόρων.

Έβδομον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ διότι δεν παραθέτει αιτιολογία.

Προσφυγή της 10ης Ιουνίου 2009 — Feng Shen Technology κατά ΓΕΕΑ — Majtczak (FS)

(Υπόθεση T-227/09)

(2009/C 193/40)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Feng Shen Technology Co. Ltd (Gueishan, Ταϊβάν) (εκπρόσωποι: W. Festl Wietek και P. Rath, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Jarosław Majtczak (Łódź, Πολωνία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 1ης Απριλίου 2009 στην υπόθεση R 529/2008-4,

- να κηρύξει άκυρο το υπ' αριθ. 4 431 391 κοινοτικό σήμα και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα ενώπιον του Πρωτοδικείου και του τμήματος προσφυγών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το σήμα «FS» για προϊόντα της κλάσεως 26 — Κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 4 431 391

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Ο αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας: Διάφορα προγενέστερα καταχωρισμένα σήματα για το εικονιστικό σήμα «FS» στην Ταϊβάν, στην Κίνα και στην Γκάνα σε σχέση με κλείστρα και συναφή προϊόντα

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αιτήσεως ακυρώσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση των άρθρων 51, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού του Συμβουλίου 40/94 (νυν άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού του Συμβουλίου 207/2009), καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν εκτίμησε ορθά τα αποδεικτικά στοιχεία και τα έγγραφα που προσκόμισαν οι διάδικοι και δεν ανέλυσε ορθά τα πραγματικά περιστατικά προκειμένου να καταλήξει ότι η αίτηση για την καταχώριση του σήματος υποβλήθηκε κακόπιστα

Προσφυγή της 10ης Ιουνίου 2009 — BT Pension Scheme Trustees κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-230/09)

(2009/C 193/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BT Pension Scheme Trustees Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: J. Derenne και A. Müller-Rappard, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 1 της αποφάσεως, στο μέτρο αναφέρεται το γεγονός ότι η κρατική ενίσχυση εφαρμό-

στηκε παρανόμως καθώς και τα άρθρα 2, 3, πρώτο εδάφιο, και 4 στο μέτρο που κάνουν λόγο για επιστροφή της ενισχύσεως·

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή ασκείται από τον διαχειριστή του British Telecommunications Pension Scheme (ταμείο συνταξιοδοτήσεως βρετανικών τηλεπικοινωνιών, στο εξής: BTPS) — το ταμείο συνταξιοδοτήσεως της British Telecommunications (στο εξής: BT) — που έχει την ευθύνη της διαχείρισεως του συστήματος και δη της συλλογής, επένδυσης των εισφορών και καταβολής παροχών σε συνταξιούχους υπαλλήλους της BT και τα οικεία συντηρούμενα πρόσωπα, σύμφωνα με το καταστατικό που διέπει το BTPS και το νόμο.

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2009) 685 τελικό, της 11ης Φεβρουαρίου 2009 [κρατική ενίσχυση C 55/2007 (ex NN 63/2007, CP 106/2006)], καθόσον χαρακτηρίζει το συγκεκριμένο μέτρο — «την απαλλαγή» του BTPS από την καταβολή εισφορών προς το Pension Protection Fund (PPF) «όσον αφορά τις οφειλές εκ συντάξεων του δικαιούχου που τελούν υπό κρατική εγγύηση» — ως παράνομη και ασύμβατη κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ και στο μέτρο που προβλέπει ότι η ενίσχυση πρέπει να ανακτηθεί εις βάρος του δικαιούχου εντόκως από την ημερομηνία εφαρμογής της μέχρι την ημερομηνία επιστροφής.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση παραβιάζει το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ κατά τέσσερις τρόπους:

Πρώτον, κατά την προσφεύγουσα, η προϋπόθεση της ευνοϊκής μεταχείρισης παραβιάζεται καθότι η απόφαση δεν καθορίζει σαφώς το ορθό σύστημα αναφοράς και τον στόχο του και συνεπώς η Επιτροπή εσφαλμένα έκρινε ότι το BTPS τυγχάνει «απαλλαγής».

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι παραβιάζεται το κριτήριο του οικονομικού πλεονεκτήματος κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ διότι ο διαχειριστής καταβάλλει μειωμένες εισφορές στο PPF, χωρίς προηγούμενη σύγκριση της γενικής κατάστασης της BT με τους ανταγωνιστές της που δεν βαρύνονται με το ίδιο διαρθρωτικό μειονέκτημα όσον αφορά τις δαπάνες για συντάξεις όπως η BT.

Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι παραβιάστηκε το κριτήριο της στρεβλώσεως του ανταγωνισμού και του επηρεασμού του εμπορίου καθόσον, αφού δεν υπάρχει πλεονέκτημα όπως αποδεικνύεται στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους, δεν μπορεί να γίνει λόγος για στρέβλωση του ανταγωνισμού και/ή επηρεασμού του εμπορίου.

Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το κριτήριο της μεταβίβασης κρατικών πόρων παραβιάστηκε καθόσον η απόφαση κακώς χαρακτηρίζει τη μεταβίβαση κρατικών πόρων για την κρατική εγγύηση ως κρίσιμη μεταβίβαση κρατικών πόρων για να θεωρήσει ως κρατική ενίσχυση την έλλειψη δικαιώματος συμμετοχής του BTPS στο PPF.

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση παραβιάζει το άρθρο 253 ΕΚ, καθόσον δεν παραθέτει αιτιολογία ως προς τα ακόλουθα σημεία:

- η αιτιολογία όσον αφορά την εκτίμηση του γενικού συστήματος αναφοράς στο πλαίσιο της ανάλυσεως για την ύπαρξη ευνοϊκής μεταχειρίσεως είναι αντιφατική·
- όσον αφορά την ανάλυση του κριτηρίου της ευνοϊκής μεταχειρίσεως καθόσον δεν έγινε η λεπτομερής ανάλυση τριών σταδίων που προβλέπει η σχετική νομολογία·
- η Επιτροπή δικαιολόγησε ανεπαρκώς για ποιον λόγο θεώρησε ότι οι πρόσθετες ευθύνες που ανέλαβε η ΒΤ με την ιδιωτικοποίηση δεν ασκούν επιρροή στο πλαίσιο της εξετάσεως της συνολικής θέσης της ΒΤ στην αγορά σε σύγκριση με τους ανταγωνιστές της·
- η Επιτροπή δεν διευκρίνισε για ποιο λόγο η μεταβίβαση κρατικών πόρων στο πλαίσιο της κρατικής εγγύησης συνιστούν κρίσιμη μεταβίβαση κρατικών πόρων για διάφορες απαλλαγές (σύμφωνα με τις διατάξεις του Pensions Act 2004) που απορρέουν από την ύπαρξη των κρατικών εγγυήσεων.

Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι απόφαση παραβιάζει την έννοια της παράνομης ενίσχυσης κατά το άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ σε συνδυασμό με τα άρθρα 1, στοιχείο στ', και 14 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 ⁽¹⁾, καθόσον δεν υπάρχει ενίσχυση προς επιστροφή είτε από την ΒΤ είτε το ΒΤΡS και τον διαχειριστή του, δεδομένου ότι υποτιθεμένη ενίσχυση δεν εφαρμόστηκε λόγω μεσεγγυήσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 8ης Ιουνίου 2009 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-236/09)

(2009/C 193/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα (Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης και Μ. Δερμιτζάκης, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας-ενάγουσας στο πλαίσιο

του ανοικτού διαγωνισμού RTD-R4-2007-001-ISS-FP7, παρτίδα 1 «Παροχή εμπειρογνομosύνης για επιτόπια ανάπτυξη (intra-muros)» και παρτίδα 2 «εμπειρογνομosύνη για εκτός έδρας ανάπτυξη (extra-muros)», και η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα-ενάγουσα με δύο χωριστές επιστολές της 27ης Μαρτίου 2009, καθώς και όλες τις λοιπές αποφάσεις της Επιτροπής, συμπεριλαμβανομένης της απόφασης περί της ανάθεσης της σύμβασης στον ανάδοχο·

- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα αποζημίωση ύψους 69 445 200 ευρώ (33 271 920 ευρώ για την παρτίδα 1 και 36 173 280 ευρώ για την παρτίδα 2), λόγω της ζημίας που υπέστη από την εν λόγω διαδικασία διαγωνισμού·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα-ενάγουσα στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής-αγωγής, έστω και αν αυτή απορριφθεί.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (προσφεύγουσα) επιδιώκει την ακύρωση των αποφάσεων της καθής-εναγομένης (καθής) με τις οποίες απορρίφθηκε η προσφορά που είχε υποβάλει στο πλαίσιο ανοικτού διαγωνισμού για την παροχή εξωτερικών υπηρεσιών για την ανάπτυξη και την υποστήριξη συστημάτων πληροφορικής, όσον αφορά την παρτίδα 1 [«Παροχή εμπειρογνομosύνης για επιτόπια ανάπτυξη (intra-muros)»] και την παρτίδα 2 [«Εμπειρογνομosύνη για εκτός έδρας ανάπτυξη (extra-muros)»] και ανατέθηκε η σύμβαση στον επιλεγέντα υποψήφιο. Η προσφεύγουσα ζητεί επίσης να αποζημιωθεί για τη ζημία που ισχυρίζεται ότι υπέστη από την εν λόγω διαδικασία διαγωνισμού.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους νομικούς ισχυρισμούς:

Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής διέπραξε πλείονα πρόδηλα σφάλματα εκτίμησης και ότι αρνήθηκε να παράσχει στην προσφεύγουσα οποιαδήποτε δικαιολογία ή εξήγηση, κατά παράβαση του δημοσιονομικού κανονισμού ⁽¹⁾ και των εκτελεστικών του διατάξεων καθώς και κατά παράβαση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ ⁽²⁾ και του άρθρου 253 ΕΚ.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής παρέβη τον δημοσιονομικό κανονισμό επιβάλλοντας στους υποβάλλοντες προσφορά να διευρύνουν τις προσφορές τους παρά τη θέλησή τους. Επιπλέον, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι, ακόμα και αν υποτεθεί ότι η καθής είχε το δικαίωμα να το πράξει, πράγμα που αμφιβητεί η προσφεύγουσα, αποφάσισε κατά παραβίαση των αρχών της χρηστής διοίκησης, της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης να συνεχίσει μέχρι την περάτωση της τη διαδικασία ανάθεσης της σύμβασης έστω και μετά τη λήξη της παράτασης, ενώ, κατά την προσφεύγουσα, καμία σύμβαση δεν μπορεί να συναφθεί όταν μία ή πλείονες προσφορές δεν ισχύουν πλέον.

Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η έκβαση της διαδικασίας που κινήθηκε με την προκήρυξη του διαγωνισμού νοθεύτηκε λόγω διαρροών πληροφοριών σε συνδυασμό με απόπειρα παρεμπόδισης της προσφεύγουσας να ασκήσει τα δικαιώματά της.

Η προσφεύγουσα προβάλλει, εξάλλου, ειδικά επιχειρήματα για καθεμία από τις παρτίδες:

Όσον αφορά την παρτίδα 1, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής παραβίασε τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της χρηστής διοίκησης, μη τηρώντας τα κριτήρια αποκλεισμού που προβλέπονται στα άρθρα 93, παράγραφος 1, και 94 του δημοσιονομικού κανονισμού όσον αφορά ένα από τα μέλη της αναδόχου κοινοπραξίας που δεν είχε τηρήσει τις συμβατικές υποχρεώσεις απέναντί της. Επιπλέον, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι επιτράπηκε παρανόμως στον ανάδοχο να χρησιμοποιήσει πόρους προερχόμενους από εταιρίες εγκατεστημένες σε χώρες που δεν έχουν προσχωρήσει στη συμφωνία περί δημοσίων συμβάσεων του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου και ότι η πρακτική αυτή είναι παράνομη.

Όσον αφορά την παρτίδα 2, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής δεν έπρεπε να επιτρέπει σε διαγωνιζόμενους που αναθέτουν υπερβολικές σε χώρες που δεν έχουν προσχωρήσει στη συμφωνία περί δημοσίων συμβάσεων του ΠΟΕ να συμμετέχουν σε διαδικασίες διαγωνισμών. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αν η καθής παρά ταύτα το πράττει, οφείλει να ενεργεί κατά τρόπο δίκαιο, διαφανή και μη εισάγοντα διακρίσεις, καθιστώντας σαφή τα κριτήρια που χρησιμοποιεί για να αποκλείσει ορισμένες εταιρίες ή για να δεχθεί άλλες. Συνεπώς, κατά τη γνώμη της προσφεύγουσας, η καθής χρησιμοποίησε μέθοδο συνεπαγόμενη ιδιαίτερες διακρίσεις, μη ανακοινώνοντας τα κριτήρια επιλογής που θα χρησιμοποιούσε προκειμένου να επιλέξει τους προσφέροντες. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι η καθής δεν τηρήσε τα κριτήρια αποκλεισμού που προβλέπονται στα άρθρα 93, παράγραφος 1, και 94 του δημοσιονομικού κανονισμού, στα άρθρα 133α και 134 των εκτελεστικών του διατάξεων και στο άρθρο 45 της οδηγίας 2004/18/EK, που αποσκοπούν στον αποκλεισμό από τις δημόσιες συμβάσεις εταιριών που έχουν καταδικαστεί ή εμπλέκονται σε παράνομες πράξεις όπως η απάτη, η δωροδοκία ή τα επαγγελματικά παραπτώματα. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο ανάδοχος έχει αναγνωρίσει τη συμμετοχή του σε τέτοιες δραστηριότητες και έχει καταδικαστεί από τα γερμανικά δικαστήρια.

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επίσης, ότι η καθής υπέπεσε σε πλείονες πλάνες εκτίμησης όσον αφορά τις δύο παρτίδες και την ποιότητα των προσφορών της για τη συνολική διαχείριση της υπηρεσίας, την παραγγελία υπηρεσιών και την παροχή υπηρεσιών καθώς και την τεχνική πρότασή της στους τομείς που καλύπτουν οι δύο παρτίδες.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248 του 2002, σ. 1).

(²) Οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134 του 2004, σ. 114).

Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2009 — Région Wallonne κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-237/09)

(2009/C 193/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Région Wallonne [Περιφέρεια Βαλλωνίας] (εκπρόσωποι: J.-M. De Backer, A. Lepière, I.-S. Brouhns, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2009, σχετικά με το βελγικό εθνικό σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής, καθόσον η εν λόγω απόφαση απορρίπτει την κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής στην εγκατάσταση αριθ. 116 για την περίοδο 2008-2012 και να επιτρέψει την κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής τμηματικής και ετησίως, σύμφωνα με το παράρτημα Va του εθνικού σχεδίου κατανομής (ΕΣΚ).

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2009, σχετικά με το κοινοποιηθέν από το Βέλγιο για την περίοδο από το 2008 έως το 2012 εθνικό σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε τη διόρθωση του πίνακα «εθνικό σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής» που χορηγεί δικαιώματα εκπομπής στην εγκατάσταση αριθ. 116.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως αντλούμενους από:

— παράβαση του άρθρου 44, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2216/2004 (¹), κατά το μέτρο που η Επιτροπή στηρίχθηκε σε λόγους που δεν προβλέπονται από την εφαρμοστέα διάταξη.

— παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως, δεδομένου ότι η εν λόγω απόφαση δεν παρέχει τη δυνατότητα να προσδιοριστεί με ποιον τρόπο η διόρθωση του πίνακα «εθνικό σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής» του Βελγίου σχετικά με την εγκατάσταση αριθ. 116 δεν στηρίζεται στο εθνικό σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, το οποίο κοινοποιήθηκε από το Βέλγιο και εγκρίθηκε προηγουμένως από την Επιτροπή.

— παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, κατά το μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς το βελγικό εθνικό σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, το οποίο εγκρίθηκε από την Επιτροπή.

— παραβίαση της αρχής της καλής πίστεως στο πλαίσιο των κοινοτικών υποθέσεων και της χρηστής διοικήσεως, δεδομένου ότι η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση αντίθετη προς μια πρώτη απόφαση εκδοθείσα πριν από έξι μήνες.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 2216/2004 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τυποποιημένο και ασφαλές σύστημα μητρώων δυνάμει της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της απόφασης 280/2004/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 386, σ. 1).

Προσφυγή της 23ης Ιουνίου 2009 — Sníace κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-238/09)**

(2009/C 193/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sníace (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: F. J. Moncholí Fernández, abogado)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει παραδεκτή και νόμω βάσιμη την παρούσα προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ.
- να ακυρώσει και να κηρύξει ανίσχυρο το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως της 10ης Μαρτίου 2009, το οποίο προβλέπει ότι οι ακόλουθες κρατικές ενισχύσεις εκ μέρους της Ισπανίας υπέρ της Sníace είναι ασύμβατες με την κοινή αγορά: i) η συμφωνία της 8ης Μαρτίου 1996 μεταξύ Sníace και Tesorería General de la Seguridad Social [γενικού ταμείου κοινωνικών ασφαλίσεων] σχετικά με τη διευθέτηση των χρεών, ii) η εκτέλεση της συμφωνίας της 5ης Νοεμβρίου 1993 μεταξύ Sníace και FOGASA, και iii) η συμφωνία της 31ης Οκτωβρίου 1995 μεταξύ Sníace και FOGASA,
- να ακυρώσει και να κηρύξει ανίσχυρα τα άρθρα 2 και 3 της αποφάσεως της 10 Μαρτίου 2009, με το δεύτερο εδάφιο των οποίων ζητείται από την Ισπανία:
 - i) να επιτύχει την άμεση και αποτελεσματική επιστροφή από τον αποδέκτη των χορηγηθεισών ενισχύσεων, συν τους αντίστοιχους τόκους, και
 - ii) να ενημερώσει εντός δύο μηνών την Επιτροπή σχετικά με το συνολικό ποσό και τα ληφθέντα και προβλεφθέντα μέτρα για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία και να προσκομίσει στοιχεία που αποδεικνύουν ότι ο αποδέκτης διατάχθηκε να επιστρέψει τις ενισχύσεις·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά την παρούσα δίκη.

Λόγοι ακυρώσεως

Η προσβαλλομένη με την παρούσα προσφυγή πράξη είναι η απόφαση της Επιτροπής C(2009) 1479 τελικό, της 10ης Μαρτίου 2009, σχετική με το μέτρο αρ. C5/2000 (πρώην NN 118/1997) που εκτέλεσε η Ισπανία υπέρ της προσφεύγουσας (SNIACE), με την οποία τροποποιείται η απόφαση 1999/395/ΕΚ, της 28ης Οκτωβρίου 1998. Η απόφαση αυτή έκρινε παράνομες και ασύμβατες με την κοινή αγορά τις ενισχύσεις που χορήγησαν το Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) και η Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) υπέρ της SNIACE, λόγω του ότι οι συμφωνίες περί αποπληρωμής των χρεών που συνήψε η τελευταία με το FOGASA και η συμφωνία διευθέτησεως μεταξύ της SNIACE και

της TGSS δεν πληρούσαν τις προδιαγραφές της αγοράς όσον αφορά το εφαρμοστέο επιτόκιο (!).

Η προσβαλλομένη απόφαση έκρινε ασύμβατες με την κοινή αγορά τις ενισχύσεις που μνημονεύονται στο δεύτερο εδάφιο των αιτημάτων.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' αρχάς, ότι εξετάζοντας τις επίδικες συμφωνίες και καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι ούτε το FOGASA ούτε το TGSS συμπεριφέρθηκαν όπως θα το είχε πράξει ένα ιδιωτικό πιστωτικό ίδρυμα, η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένως την εφαρμοστέα νομοθεσία. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι η άποψη της καθής στηρίζεται στη σύγκριση της θέσεως του ιδιωτικού πιστωτικού ιδρύματος BANESTO με αυτή του FOGASA και γενικεύει, ανάγοντας αδικαιολόγητα τη συμπεριφορά της BANESTO σε συμπεριφορά όλων των ιδιωτικών πιστωτικών ιδρυμάτων.

Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, ως δημόσιο πιστωτικό ίδρυμα, ενήργησε κατά τρόπο σχεδόν πανομοιότυπο με την BANESTO.

Η SNIACE προβάλλει επίσης παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Επισημαίνει, ειδικότερα, ότι η Επιτροπή ουδαμώς αιτιολογεί την «απειλή νοδεύσεως του ανταγωνισμού», η οποία είναι αποφασιστικής σημασίας για τη θεώρηση μιας ενισχύσεως ως κρατικής.

(!) Βλ. τις αποφάσεις επί των υποθέσεων C-342/96, Ισπανία κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. I-2459), C-525/04 P, Ισπανία κατά Επιτροπής (Συλλογή 2007, σ. I-9947) και T-36/99, Lentz AG κατά Επιτροπής (Συλλογή 2004, σ. II 3597).

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Ιουνίου 2009 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 31 Μαρτίου 2009 στην υπόθεση F-146/07, Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-239/09 P)

(2009/C 193/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

Σε κάθε περίπτωση:

- να αναίρεσει, στο σύνολό της και άνευ ουδεμίας εξαιρέσεως, την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη.
- να αποφανθεί ότι η πρωτοδικώς ασκηθείσα προσφυγή-αγωγή, επί της οποίας εκδόθηκε η ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη, είναι παραδεκτή στο σύνολό της και άνευ ουδεμίας εξαιρέσεως.

Κυρίως:

- να δεχθεί στο σύνολό τους και άνευ ουδεμίας εξαιρέσεως τα αιτήματα που περιελάμβανε η πρωτοδικώς ασκηθείσα προσφυγή-αγωγή και να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στο σύνολο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο νυν αναιρεσίων σε αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

Επικουρικώς:

- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, το οποίο, με διαφορετική σύνθεση, θα εξετάσει εκ νέου την υπόθεση και θα αποφανθεί επί της ουσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως ζητείται να αναρριστεί η διάταξη που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 31 Μαρτίου 2009 στην υπόθεση F-146/07. Με τη διάταξη αυτή απορρίφθηκε ως μερικώς απαράδεκτη και ως μερικώς αβάσιμη προσφυγή-αγωγή με αίτημα, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί απορρίψεως του αιτήματος του νυν αναιρεσίωντος να διενεργηθεί έρευνα όσον αφορά επιστολή, η οποία, κατ' αυτόν, ήταν μολυσμένη με τον βράκιο του άνδρα και εξαιτίας της οποίας μολύνθηκε ο νυν αναιρεσίων κατά την περίοδο που υπηρετούσε στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στην Αγκόλα, και, αφετέρου, την επιδίκαση αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ο αναιρεσίων συνεπεία της αποφάσεως αυτής.

Προς στήριξη της αιτήσεώς του, ο αναιρεσίων προβάλλει την ύπαρξη νομικής πλάνης όσον αφορά πλείονες κρίσεις του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης σχετικές με το απαράδεκτο και αβάσιμο των αιτημάτων του, καθώς και αλλοίωση και παραμόρφωση των πραγματικών περιστάσεων.

Προσφυγή της 22ας Ιουνίου 2009 — Accenture Global Services κατά ΓΕΕΑ — Silver Creek Properties (acsensa)

(Υπόθεση T-244/09)

(2009/C 193/46)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Global Services GmbH (Shaffhausen, Ελβετία) (Εκπρόσωπος: R. Niebel, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Silver Creek Properties SA (πόλη του Παναμά, Παναμάς).

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 20ής Μαρτίου 2009 στην υπόθεση R 802/2008-2,
- να ακυρώσει την απόφαση του [τμήματος ανακοπών] του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που εκδόθηκε στις 25

Μαρτίου 2009 επί της υπ' αριθ. B 1019274 αιτήσεως ανακοπής και

- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «acsensa» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35, 36, 38, 33, 41 και 42

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Γερμανικό λεκτικό σήμα «ACCENTURE» καταχωρισμένο για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35, 36, 37, 41 και 42· γερμανικό εικονιστικό σήμα «acsensa» καταχωρισμένο για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35, 36, 37, 41 και 42· κοινοτικό λεκτικό σήμα «ACCENTURE» καταχωρισμένο για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35, 36, 37, 41 και 42· κοινοτικό εικονιστικό σήμα «acsensa» καταχωρισμένο για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35, 36, 37, 41 και 42.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών έκρινε εσφαλμένα ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των οικείων σημάτων· παράβαση των άρθρων 75 και 76 του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου καθόσον το τμήμα προσφυγών εσφαλμένα δεν έλαβε υπόψη του πραγματικούς ισχυρισμούς που προέβαλε η προσφεύγουσα.

Προσφυγή της 24ης Ιουνίου 2009 — Shell Hellas κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-245/09)

(2009/C 193/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Shell Hellas Oil and Chemical SA (Shell Hellas AE) (Αττική, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: P. Hubert, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει, εν όλω ή εν μέρει, τη σιωπηρή αρνητική απάντηση της Επιτροπής, της 16ης Απριλίου 2009, η οποία δόθηκε στην αίτηση προσβάσεως σε έγγραφα τα οποία κατέχει η Επιτροπή (στοιχεία αναφοράς GESTDEM 6159/2008), και να αντλήσει από την εν λόγω ακύρωση όλες τις συνέπειες που επιβάλλονται όσον αφορά την πρόσβαση της προσφεύγουσας στα ζητηθέντα έγγραφα·

- επικουρικώς, αν το Πρωτοδικείο θεωρήσει ότι πρόκειται περί αποφάσεως, να ακυρώσει, εν όλω ή εν μέρει, το έγγραφο της 15ης Απριλίου της Γενικής Γραμματείας της Επιτροπής, σύμφωνα με το οποίο είναι αδύνατο να δοθεί απάντηση στην αίτησή της προσβάσεως στα έγγραφα της Επιτροπής, (στοιχεία αναφοράς GESTDEM 6159/2008), και να αντλήσει από την εν λόγω ακύρωση όλες τις συνέπειες που επιβάλλονται όσον αφορά την πρόσβαση της προσφεύγουσας στα ζητηθέντα έγγραφα·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της σιωπηρής αποφάσεως της Επιτροπής περί αρνήσεως παροχής στην προσφεύγουσα προσβάσεως σε ολόκληρη την αλληλογραφία που αφορά μια έρευνα στην αγορά καυσίμων την οποία αντάλλαξε η Επιτροπή με την ελληνική υπηρεσία ανταγωνισμού, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003. Επικουρικώς, αν το Πρωτοδικείο το θεωρήσει ως ρητή απορριπτική απόφαση, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση του εγγράφου της Γενικής Γραμματείας, σύμφωνα με το οποίο η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να δώσει απάντηση στην αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα την οποία υπέβαλε η προσφεύγουσα.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι η άρνηση ήταν σιωπηρή, η καθής, ως εκ της καθαυτού φύσεως της αποφάσεως, δε παρέσχε αιτιολογία η οποία να καθιστά γνωστούς τους λόγους αρνήσεως στην προσφεύγουσα.

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, σε περίπτωση που το Πρωτοδικείο κρίνει είτε ότι το έγγραφο της Γενικής Γραμματείας της Επιτροπής είναι η προσβαλλομένη απόφαση είτε ότι το νέο έγγραφο της Γενικής Γραμματείας, με ημερομηνία 18 Ιουνίου 2009, παρέχει την πραγματική αιτιολογία της σιωπηρής αποφάσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η παρασχεθείσα αιτιολογία δεν ανταποκρίνεται στις περί αιτιολογήσεως επιταγές του άρθρου 253 ΕΚ και είναι αντίθετη προς το γράμμα και προς το πνεύμα του κανονισμού 1049/2001⁽¹⁾.

Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 255 ΕΚ και του κανονισμού 1049/2001, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα έγγραφα στα οποία ζήτησε να έχει πρόσβαση δεν εμπίπτουν στις εξαιρέσεις από την αρχή της διαφανείας τις οποίες προβλέπει ο κανονισμός 1049/2001. Συναφώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται τα εξής:

- η Επιτροπή δεν προέβη σε ανά έγγραφο ανάλυση, αλλά εκτίμησε κατά γενικό τρόπο τις εξαιρέσεις του κανονισμού σε σχέση με κατηγορίες εγγράφων·
- η Επιτροπή δεν μπορούσε να συμβουλευθεί απευθείας την ελληνική αρχή ανταγωνισμού, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 1049/2001, προκειμένου να πληροφορηθεί την άποψή της ως προς τη γνωστοποίηση εγγράφων, δεδομένου ότι το κράτος μέλος είναι το μόνο που δικαιούται να αρνηθεί τη γνωστοποίηση εγγράφων επί της βάσεως αυτής·

- κακώς η Επιτροπή επικαλέσθηκε την εξαίρεση που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων (άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001) για να αρνηθεί τη γνωστοποίηση των εγγράφων στο σύνολό τους, καθόσον μπορούσε να εξαλείψει τα απόρρητα στοιχεία από τα έγγραφα·
- η Επιτροπή δεν μπορούσε να επικαλεσθεί την εξαίρεση που αφορά την προστασία των δραστηριοτήτων έρευνας, δεδομένου ότι η ελληνική υπηρεσία ανταγωνισμού είχε ήδη λάβει την τελική της απόφαση επί της εν λόγω υποθέσεως·
- ωσαύτως, δεν μπορούσε να επικαλεσθεί την εξαίρεση που αφορά την προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων, είτε διότι τα έγγραφα στα οποία ζητήθηκε η πρόσβαση δεν εμπίπτουν στη διαδικασία λήψεως αποφάσεως είτε διότι η διαδικασία δεν είναι δυνατό να διγεί σοβαρά.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, εν πάση περιπτώσει, υπάρχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση των εν λόγω εγγράφων, δηλαδή το συμφέρον να καταστεί δυνατή κατά τρόπο αποτελεσματικό η ομοιόμορφη εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

Προσφυγή-αγωγή της 29ης Ιουνίου 2009 — *Insula* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-246/09)

(2009/C 193/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγον: Conseil scientifique international pour le développement des îles (*Insula*) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Marsal και J.-D. Simonet, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Το προσφεύγων-ενάγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να αναγνωρίσει ότι είναι αβάσιμο το αίτημα της Επιτροπής με το οποίο επιδιώκεται η επιστροφή ποσού 189 241,64 ευρώ και, κατά συνέπεια, να υποχρεώσει την Επιτροπή να εκδώσει πιστωτικό σημείωμα για ποσό 189 241,64 ευρώ·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει αποζημίωση ανερχόμενη σε 212 597 ευρώ·
- επικουρικώς, να αναγνωρίσει ότι το προσφεύγων-ενάγον δικαιούται να λάβει αντισταθμιστική αποζημίωση ανερχόμενη σε 230 025 ευρώ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή), που στηρίζεται σε ρήτρα διαιτησίας, το προσφεύγον-ενάγον (στο εξής: προσφεύγον) ζητεί από το Πρωτοδικείο να αναγνωρίσει ότι τα χρεωστικά σημειώματα της 25ης Σεπτεμβρίου 2008, της 26ης Μαρτίου 2009 και της 26ης Μαΐου 2009, με τα οποία η Επιτροπή απαιτεί, κατόπιν της εκθέσεως λογιστικού ελέγχου της OLAF (Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης), την ανάκτηση των χορηγηθεισών στο προσφεύγον προκαταβολών, δεν είναι σύμφωνα προς τις ρήτρες των συμβάσεων IST-2001-35077 DIAS.NET και IST-1999-20896 MEDIS, οι οποίες συνήφθησαν στο πλαίσιο ενός ειδικού προγράμματος κοινοτικών δράσεων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης στον τομέα της κοινωνίας της πληροφορίας (1998-2002). Επικουρικώς, το προσφεύγον προβάλλει αίτημα αποζημιώσεως.

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει τέσσερις ισχυρισμούς.

Με τον πρώτο ισχυρισμό του, το προσφεύγον αμφισβητεί το απαιτητό της διεκδικούμενης από την Επιτροπή οφειλής και διατείνεται ότι οι δαπάνες τις οποίες δήλωσε στην Επιτροπή πρέπει να θεωρηθούν επιλέξιμες στο σύνολό τους.

Με τον δεύτερο ισχυρισμό του, το προσφεύγον προβάλλει ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αμεσότητας συνεργασίας και επιδείξεως καλής πίστωσης κατά την εκτέλεση της συμβάσεως καθόσον δεν προέβη σε προσηκούμενη εκτέλεση των συμβατικών υποχρεώσεών της, ιδίως ως εκ του ότι άφησε αναπάντητη επί μακρόν την υποβληθείσα από το προσφεύγον πρόταση για την ανάληψη συμπληρωματικής δράσεως και ως εκ του ότι προέβη σε καταχρηστική καταγγελία της συμβάσεως MEDIS λόγω ανεπαρκών αποτελεσμάτων, ενώ ουδέποτε έγινε προγενεστέρως επίκληση του ζητήματος των ανεπαρκών αποτελεσμάτων και ενώ τα εν λόγω αποτελέσματα μπορούσαν, κατά το προσφεύγον, να καταλογιστούν μόνο στην Επιτροπή.

Με τον τρίτο ισχυρισμό του, το προσφεύγον επικαλείται τον δυσανάλογο χαρακτήρα της επιβληθείσας από την Επιτροπή χρηματικής κυρώσεως λόγω της προβαλλομένης μη τήρησεως ορισμένων υποχρεώσεων λογιστικής φύσεως, των οποίων η εν λόγω μη τήρηση, έστω και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένη, δεν παρέχει δικαίωμα για επιστροφή, σύμφωνα με τις αρχές του βελγικού διοικητικού και αστικού δικαίου, του συνόλου σχεδόν των προκαταβολών που χορηγήθηκαν. Κατά συνέπεια, το προσφεύγον επικαλείται το δικαίωμα να λάβει αποζημίωση για τις εκπληρωθείσες παροχές.

Με τον τέταρτο ισχυρισμό του, το προσφεύγον επικαλείται την εκ μέρους της Επιτροπής παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και την εκ μέρους του εν λόγω θεσμικού οργάνου προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας κατά τη διαχείριση της διαδικασίας εξακριβώσεως και λογιστικού ελέγχου.

Προσφυγή της 23ης Ιουνίου 2009 — Cesea Group κατά ΓΕΕΑ — Mangini & C. (mangiami)

(Υπόθεση T-250/09)

(2009/C 193/49)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cesea Group Srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: D. De Simone και D. Demarinis, δικηγόροι, J. Wrede, Rechtsanwalt)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Mangini & C. Srl (Sestri Levante, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει στο σύνολό της ή να ακυρώσει μερικώς και να τροποποιήσει σύμφωνα με τα αιτήματα της προσφυγής την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, η οποία εκδόθηκε στις 20 Απριλίου 2009 και κοινοποιήθηκε στις 24 Απριλίου 2009 και με την οποία έγινε δεκτή η προσφυγή της εταιρίας Mangini & C. Srl στην υπόθεση R 982/2008-2 και στο πλαίσιο της αριθ. 2063 C διαδικασίας με αντικείμενο την κήρυξη της ακυρότητας κοινοτικού σήματος.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Εικονιστικό σήμα που περιέχει τη φράση «mangiami» (αριθμός αιτήσεως καταχωρίσεως 3 113 933), για προϊόντα των κλάσεων 29, 30 και 32.

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα.

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Mangini & C. Srl.

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η αιτούσα: Ιταλικό λεκτικό σήμα «MANGINI», με αριθ. καταχωρίσεως 819 926, για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 30 και 42· ιταλικό εικονιστικό σήμα με αριθ. καταχωρίσεως 648 507 που περιέχει τον όρο «Mangini», για προϊόντα της κλάσεως 30· διεθνές λεκτικό σήμα «MANGINI», με αριθ. καταχωρίσεως 738 072, για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 30 και 42· λεκτικό σήμα «MANGINI», το οποίο έχει καταστεί στην Ιταλία ιδιαίτερος γνωστός κατά την έννοια του άρθρου 6α της Συμβάσεως των Παρισίων για «προϊόντα ζαχαροπλαστικής, καφέδες, παγωτά και γλυκά εν γένει, καθώς και για υπηρεσίες μπαρ, καφετέριας και τροφοδοσίας»· επωνυμία «MANGINI», χρησιμοποιούμενη στην Ιταλία για συνήθεις εμπορικούς σκοπούς και για «προϊόντα ζαχαροπλαστικής, καφέδες, παγωτά και γλυκά εν γένει, καθώς και για υπηρεσίες μπαρ, καφετέριας και τροφοδοσίας».

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αιτήσεως για κήρυξη της ακυρότητας.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως, αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας δεκτή εν μέρει.

Λόγοι ακυρώσεως:

— Παράβαση του κανόνα 40, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (¹), καθόσον το τμήμα προσφυγών στήριξε την απόφασή του σε έγγραφα που δεν είχαν προσκομισθεί ενώπιον του τμήματος ακυρώσεως, μολονότι επρόκειτο για έγγραφα μη διαδεδεμένα τα οποία δεν προσκομίσθηκαν εντός της ταχθείσας από το τμήμα ακυρώσεως προθεσμίας.

— Παράνομος χαρακτήρας της κηρύξεως της ακυρότητας όσον αφορά τα προϊόντα της κλάσεως 29, την οποία δεν καλύπτει το διεθνές σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η Mangini & C. Srl, και όσον αφορά τα προϊόντα της κλάσεως 30 τα οποία δεν έχουν σχέση με καραμέλες.

(¹) ΕΕ L 303, της 15.12.1995, σ. 1.

Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2009 — Société des Pétroles Shell κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-251/09)

(2009/C 193/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société des Pétroles Shell SAS (Colombes, Γαλλία) (εκπρόσωπος: P. Hubert, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει, εν όλω ή εν μέρει, τη σιωπηρή αρνητική απάντηση της Επιτροπής, της 9ης Μαΐου 2009, η οποία δόθηκε στην αίτηση προσβάσεως σε έγγραφα τα οποία κατέχει η Επιτροπή (στοιχεία αναφοράς GESTDEM 372/2009), και να αντλήσει από την εν λόγω ακύρωση όλες τις συνέπειες που επιβάλλονται όσον αφορά την πρόσβαση της προσφεύγουσας στα ζητηθέντα έγγραφα·
- επικουρικώς, αν το Πρωτοδικείο θεωρήσει ότι πρόκειται περί αποφάσεως, να ακυρώσει, εν όλω ή εν μέρει, το έγγραφο της 7ης Μαΐου της Γενικής Γραμματείας της Επιτροπής, σύμφωνα με το οποίο είναι αδύνατο να δοθεί απάντηση στην αίτησή της προσβάσεως στα έγγραφα της Επιτροπής, (στοιχεία αναφοράς GESTDEM 372/2009), και να αντλήσει από την εν λόγω ακύρωση όλες τις συνέπειες που επιβάλλονται όσον αφορά την πρόσβαση της προσφεύγουσας στα ζητηθέντα έγγραφα·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της σιωπηρής αποφάσεως της Επιτροπής περί αρνήσεως παροχής στην προσφεύγουσα προσβάσεως στα έγγραφα που αφορούν μια έρευνα των πρακτικών που εφαρμόζονται στην αγορά προμήθειας καυσίμων για αεριωθούμενα στη Réunion, τα οποία κατέχει η Επιτροπή ή τα οποία αντάλλαξε η Επιτροπή με τη γαλλική υπηρεσία ανταγωνισμού, ιδίως δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003. Επικουρικώς, αν το Πρωτοδικείο το θεωρήσει ως ρητή απορριπτική απόφαση, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση του εγγράφου της Γενικής Γραμματείας, σύμφωνα με το οποίο η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να δώσει απάντηση στην αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα την οποία υπέβαλε η προσφεύγουσα.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει λόγους ακυρώσεως πανομοιότυπους ή παρόμοιους προς τους προβληθέντες στο πλαίσιο της υποθέσεως T-245/09, Shell Hellas κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2009 — Caixa Geral de Depósitos κατά ΓΕΕΑ — Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona (στο εξής: Caixa)

(Υπόθεση T-255/09)

(2009/C 193/51)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Caixa Geral de Depósitos, S.A. (Λισσαβόνα, Πορτογαλία) (Εκπρόσωποι: F. de la Rosa και M. Lobato García-Miján, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona (Βαρκελώνη, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, της 24ης Μαρτίου 2009, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.
- επικουρικώς, να ακυρώσει την προαναφερθείσα απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, της 24ης Μαρτίου 2009 δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και, κατά περίπτωση, την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών, στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA

Σήμα προς καταχώριση: εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «la Caixa» (αριθ. 4 685 145), καταχωρισμένο για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 36, 38 και 45.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: CAIXA GERAL DE DEPOSITOS S.A.

Ανταχθέν σήμα ή σημείο: Διάφορα πορτογαλικά λεκτικά σήματα που περιλαμβάνουν το πρόθεμα «caixa» (αριθ. 357 311, 261 198, 268 466, 302 708, 303 290, 325 155, 325 156, 325 224, 330 542 και 342 311), καταχωρισμένα για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16 και 36, και το πορτογαλικό εικονιστικό σήμα (αριθ. 357 310) που περιλαμβάνει τον όρο «caixa», καταχωρισμένο για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16 και 36.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται μερικώς την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Δέχεται την προσφυγή και ακυρώνει την προσβαλλόμενη απόφαση

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009, για το κοινοτικό σήμα και, επικουρικώς, παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 26ης Ιουνίου 2009 — Lemans κατά ΓΕΕΑ — Turner (ICON)

(Υπόθεση T-218/08) ⁽¹⁾

(2009/C 193/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 197 της 2.8.2008.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 26ης Ιουνίου 2009 — Lemans κατά ΓΕΕΑ — Turner (ICON)

(Υπόθεση T-389/08) ⁽¹⁾

(2009/C 193/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 301 της 22.11.2008.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 2009 — Tokita Management Service κατά ΓΕΕΑ — Eminent Food (Tomatoberry)

(Υπόθεση T-435/08) ⁽¹⁾

(2009/C 193/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 313 της 6.12.2008.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα)
της 6ης Μαΐου 2009 — Campos Valls κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-39/07) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Διορισμός — Θέση προϊσταμένου μονάδας — Απόρριψη της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος — Προϋποθέσεις που προέβλεπε η ανακοίνωση κενής θέσης — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2009/C 193/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Manuel Campos Valls (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο (εκπρόσωποι: M. Arpio Santacruz και I. Šulce)

Αντικείμενο

Ακύρωση των αποφάσεων της ΑΔΑ, αφενός, να απορρίψει την υποψηφιότητα του προσφεύγοντος για τη θέση προϊσταμένου της ισπανικής μονάδας στη ΓΔ Α, Διεύθυνση ΙΙΙ — Μετάφραση και παραγωγή εγγράφων — Γλωσσική Υπηρεσία, την οποία αφορούσε η ανακοίνωση προς το προσωπικό CP46/06, και, αφετέρου, να διορίσει άλλον υποψήφιο στη θέση αυτή.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 129 της 9.6.2007, σ. 28.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα)
της 6ης Μαΐου 2009 — Sergio κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-137/07) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Δικαιώματα και υποχρεώσεις — Συνδικαλιστική ελευθερία — Πρωτόκολλο συμφωνίας Επιτροπής-συνδικαλιστικών και επαγγελματικών οργανώσεων — Ατομικές αποφάσεις απόσπασης/απαλλαγής από τα υπηρεσιακά καθήκοντα βάσει του πρωτοκόλλου — Βλαπτική πράξη — Ενεργητική νομιμοποίηση — Υπάλληλος ενεργών ιδίω ονόματι και όχι για λογαριασμό συνδικαλιστικής οργάνωσης — Απαράδεκτο — Κοινοποίηση της απόρριψης της διοικητικής ένστασης στον δικηγόρο των προσφευγόντων — Χρονικό σημείο έναρξης της προθεσμίας άσκησης προσφυγής)

(2009/C 193/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Giovanni Sergio (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και λοιποί (εκπρόσωπος: M. Lucas, δικηγόρο)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. J. Currall και B. Eggers)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακύρωσης του «Πρωτοκόλλου συμφωνίας μεταξύ των συνδικαλιστικών και επαγγελματικών οργανώσεων (ΣΕΠ) και της Γενικής Διεύθυνσης Προσωπικού και Διοίκησης (DG ADMIN)», καθώς και των αποφάσεων της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) που επιβεβαιώθηκαν με το Πρωτόκολλο της 19ης Δεκεμβρίου 2006 και της απόφασης της 14ης Νοεμβρίου 2006 και, αφετέρου, αίτημα συμβολικής αποζημίωσης ύψους ενός ευρώ.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τους Sergio, Blanchard, Marquez-Garcia, Scheuer και Wurzler στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 79 της 29.3.2008, σ. 37.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 18ης Ιουνίου 2009 — Spee κατά Eurorol(Υπόθεση F-43/08) ⁽¹⁾**(Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της Eurorol — Κενή θέση — Διαδικασία επιλογής)**

(2009/C 193/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: David Spee (Rijswijk, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: αρχικώς P. de Casparis, δικηγόρο, στη συνέχεια I. Blekman, δικηγόρο)

Καθής: Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Eurorol) (εκπρόσωποι: D. Neumann και D. El Khoury, επικουρούμενοι από τους B. Wägenbaur και R. Van der Hout, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα ακύρωσης της απόφασης της Eurorol να αποσύρει την προκήρυξη κενής θέσης, για την οποία υπέβαλε υποψηφιότητα ο προσφεύγων, και κατόπιν να την αναδημοσιεύσει, καθώς και αίτημα αποζημίωσης.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον D. Spee στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ EE C 183 της 19.7.2008, σ. 33.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιουνίου 2009 — Κετσελίδης κατά Επιτροπής(Υπόθεση F-72/08) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προσφυγή — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Απάντηση με την οποία επισημαίνεται ότι το αίτημα πρόκειται να εξετασθεί — Συγγνωστή πλάνη — Δεν υφίσταται — Απόφαση περί σιωπηρής απορρίψεως — Εκπρόθεσμη υποβολή διοικητικής ενστάσεως — Απαράδεκτο — Απόφαση κοινοτικού δικαιοδοτικού οργάνου — Νέο ουσιώδες πραγματικό περιστατικό — Δεν υφίσταται)

(2009/C 193/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Μιχάλης Κετσελίδης (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: Σ. Α. Παππάς, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Martin και K. Herrmann)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως περί σιωπηρής απορρίψεως του αιτήματος του προσφεύγοντος για εκ νέου υπολογισμό των αναγνωριζόμενων συντάξιμων ετών κατά τη μεταφορά στο κοινοτικό σύστημα των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που αποκτήθηκαν στην Ελλάδα.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τον Μ. Κετσελίδη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ EE C 272 της 25.10.2008, σ. 51.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιουνίου 2009 — Κετσελίδου κατά Επιτροπής(Υπόθεση F-81/08) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προσφυγή — Απόφαση κοινοτικού δικαιοδοτικού οργάνου — Νέο ουσιώδες πραγματικό περιστατικό — Δεν υφίσταται)

(2009/C 193/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ζωή Κετσελίδου (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: Σ. Α. Παππάς, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Martin και K. Herrmann)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως περί σιωπηρής απορρίψεως του αιτήματος της προσφεύγουσας για εκ νέου υπολογισμό των αναγνωριζόμενων συντάξιμων ετών κατά τη μεταφορά στο κοινοτικό σύστημα των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που αποκτήθηκαν στην Ελλάδα.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως αβάσιμη.
- 2) Καταδικάζει τη Ζωή Κετσελίδου στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ EE C 313 της 6.12.2008, σ. 59.

Προσφυγή-αγωγή της 25ης Ιουνίου 2009 — Strack κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-61/09)**

(2009/C 193/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Guido Strack (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε αίτημα προσβάσεως στον φάκελο του προσφεύγοντος

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις ρητές και σιωπηρές αποφάσεις που έλαβε η Επιτροπή, ιδίως στο πλαίσιο των από 12 Σεπτεμβρίου 2008, 3 Οκτωβρίου 2008 και 14 Νοεμβρίου 2008 συναντήσεων για τη μελέτη των φακέλων, την απόφαση του κ. Jansen της 19ης Σεπτεμβρίου 2008 και, καθόσον είναι αναγκαίο, την απόφαση της 25ης Μαρτίου 2009 περί απορρίψεως της υπ' αριθ. R/554/08 ενστάσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος, κατά το μέτρο που έχουν, κατ' αρχάς, παρακωλύσει ή περιορίσει την άσκηση του δικαιώματός του για απρόσκοπτη πρόσβαση στο σύνολο των δεδομένων ή των εγγράφων της Επιτροπής που τον αφορούν, καθώς και στον ατομικό και στον ιατρικό του φάκελο και, γενικώς, σε φακέλους δόντως τηρούμενους, συνεπείς και πλήρεις που να μην προκαλούν, από γλωσσικής ή τυπικής απόψεως, δυσχέρειες οι οποίες τον εμποδίζουν να αντιληφθεί το περιεχόμενό τους ή να τους συμβουλευθεί, ήτοι, τελικώς, σύμφωνα προς τις απαιτήσεις των άρθρων 26 και 26α του ΚΥΚ και έχοντας αποτελέσει αντικείμενο των τυχόν αναγκαίων προς τούτο βελτιώσεων, και στο μέτρο που, συνεπώς, ισοδυναμούν με απόρριψη, τουλάχιστον μερική, των αιτήσεων τις οποίες έχει υποβάλει ο προσφεύγων-ενάγων, μεταξύ άλλων, στις 10 Ιουλίου 2008, στις 19 Σεπτεμβρίου 2008 και στις 28 Νοεμβρίου 2008·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να του καταβάλει, λόγω της παράνομης συμπεριφοράς της όπως περιγράφεται στην υπό κρίση προσφυγή-αγωγή, κατάλληλη αποζημίωση, της οποίας το ύψος θα καθορίσει το Πρωτοδικείο κατά τη δίκαιη κρίση του, πλην όμως δεν πρέπει, λογικώς, να είναι χαμηλότερη από 2 500 ευρώ·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να του καταβάλει μηνιαία αποζημίωση, υπολογιζόμενη από της ημερομηνίας επιδόσεως της υπό κρίση προσφυγής-αγωγής και μέχρις ότου του παραχωρήσει στην πράξη απεριόριστη πρόσβαση στο σύνολο των επίδικων δεδομένων και εγγράφων, καθώς και στον ατομικό και στον

ιατρικό του φάκελο, και της οποίας το ύψος θα καθορίσει το Πρωτοδικείο κατά τη δίκαιη κρίση του, πλην όμως δεν πρέπει, λογικώς, να είναι χαμηλότερη από 200 ευρώ·

- να υποχρεώσει την Επιτροπή να του επιστρέψει τα έξοδα και τις δαπάνες που συνδέονται με τις νέες συναντήσεις που κατέστησαν αναγκαίες για τη μελέτη των φακέλων, εφαρμόζοντας κατ' αναλογία τους κανόνες της που διέπουν την επιστροφή των εξόδων αποστολής ή, επικουρικώς, τα έξοδα που ο προσφεύγων-ενάγων πραγματοποίησε ήδη προκειμένου να μεταβεί στο Λουξεμβούργο στις 12 Σεπτεμβρίου 2008 και στις 14 Νοεμβρίου 2008, κατ' εφαρμογήν των ίδιων πάντα κανόνων, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 26ης Ιουνίου 2009 — Strack κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-62/09)**

(2009/C 193/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Guido Strack (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκαν η ένσταση του προσφεύγοντος της 27ης Νοεμβρίου 2008 ως άνευ αντικειμένου, καθώς και το αίτημά του περί αποζημιώσεως

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την από 8 Νοεμβρίου 2008 σιωπηρή απόρριψη, εκ μέρους της Επιτροπής, της αιτήσεως που αυτός υπέβαλε στις 8 Μαΐου 2008 και, κατά το μέτρο που είναι αναγκαίο είτε προς τον σκοπό αυτόν είτε στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου της υπό κρίση προσφυγής, να ακυρώσει επίσης την απόφαση της Επιτροπής της 27 Μαρτίου 2009 περί απορρίψεως της ενστάσεώς του·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει εύλογη αποζημίωση ύψους τουλάχιστον 15 000 ευρώ για τις καθυστερήσεις και τις ζημιές που προκάλεσε, έως την ημερομηνία ασκήσεως της υπό κρίση προσφυγής, τόσο η παράνομη συμπεριφορά που έχει επιδείξει μέχρι σήμερα, όσον αφορά τις διαδικασίες βαθμολογήσεως και προαγωγών, όσο και η μη εφαρμογή, εκ μέρους της, των αποφάσεων T-85/04 και T-394/04·

- να υποχρεώσει, επιπλέον, την Επιτροπή να καταβάλει, προς αποκατάσταση άλλων παρόμοιων ζημιών που επίσης προκάλεσε, αποζημίωση υπολογιζόμενη βάσει ποσού 10 ευρώ ανά ημέρα, από την επομένη της ημερομηνίας ασκήσεως της υπό κρίση προσφυγής και μέχρις ότου οι αποφάσεις T-85/04 και T-394/04 εφαρμοσθούν πλήρως με τη νομότυπη περάτωση των επίδικων στις αντίστοιχες υποθέσεις περιόδων βαθμολογήσεως και προαγωγών όσον αφορά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, περάτωση η οποία, σε περίπτωση που γίνει δεκτός ο πέμπτος λόγος, ισοδυναμεί με την καταβολή του συνόλου του ποσού που αυτός ζητεί με τον λόγο εκείνον·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα αποζημίωση ύψους τουλάχιστον 5 000 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που αυτός υπέστη, καθόσον η τιμή του και η επαγγελματική του φήμη εθίγησαν από τους αναληθείς ισχυρισμούς που περιείχε, πέραν της απορρίψεως της ενστάσεώς του, το από 27 Μαρτίου 2009 έγγραφό της·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα εύλογη αποζημίωση ύψους τουλάχιστον 25 000 ευρώ, καθόσον του στέρησε τη δυνατότητα να βαθμολογηθεί και να προαχθεί νομοτύπως, γεγονός για το οποίο ευθύνεται αποκλειστικώς η Επιτροπή, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Ιουνίου 2009 — Albert-Bousquet κ.λπ. και Johansson κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Ενωθείσες υποθέσεις F-14/05 και F-20/05) ⁽¹⁾

(2009/C 193/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή των ενωθεισών υποθέσεων.

⁽¹⁾ EE C 132 της 28.5.2005, σ. 31, και EE C 171 της 9.7.2005, σ. 27.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Ιουνίου 2009 — De Geest κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-21/05) ⁽¹⁾

(2009/C 193/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 171 της 9.7.2005, σ. 28.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Ιουνίου 2009 — Delplancke και Governatori κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-38/05) ⁽¹⁾

(2009/C 193/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 193 της 6.8.2005, σ. 37.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Ιουνίου 2009 — Bethuysne κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-49/05) ⁽¹⁾

(2009/C 193/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 205 της 20.8.2005, σ. 31.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Ιουνίου 2009 — De Geest κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-80/05) ⁽¹⁾

(2009/C 193/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 281 της 12.11.2005, σ. 25.

2009/C 193/58	Υπόθεση F-72/08: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιουνίου 2009 — Κετσελίδης κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προσφυγή — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Απάντηση με την οποία επισημαίνεται ότι το αίτημα πρόκειται να εξετασθεί — Συγγνωστή πλάνη — Δεν υφίσταται — Απόφαση περί σιωπηρής απορρίψεως — Εκπρόθεσμη υποβολή διοικητικής ενστάσεως — Απαράδεκτο — Απόφαση κοινοτικού δικαιοδοτικού οργάνου — Νέο ουσιώδες πραγματικό περιστατικό — Δεν υφίσταται) 35	35
2009/C 193/59	Υπόθεση F-81/08: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιουνίου 2009 — Κετσελίδου κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προσφυγή — Απόφαση κοινοτικού δικαιοδοτικού οργάνου — Νέο ουσιώδες πραγματικό περιστατικό — Δεν υφίσταται) 35	35
2009/C 193/60	Υπόθεση F-61/09: Προσφυγή-αγωγή της 25ης Ιουνίου 2009 — Strack κατά Επιτροπής 36	36
2009/C 193/61	Υπόθεση F-62/09: Προσφυγή-αγωγή της 26ης Ιουνίου 2009 — Strack κατά Επιτροπής 36	36
2009/C 193/62	Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Ιουνίου 2009 — Albert-Bousquet κ.λπ. και Johansson κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ενωθείσες υποθέσεις F-14/05 και F-20/05) 37	37
2009/C 193/63	Υπόθεση F-21/05: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Ιουνίου 2009 — De Geest κατά Συμβουλίου 37	37
2009/C 193/64	Υπόθεση F-38/05: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Ιουνίου 2009 — Delplancke και Governatori κατά Επιτροπής 37	37
2009/C 193/65	Υπόθεση F-49/05: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Ιουνίου 2009 — Bethuynne κ.λπ. κατά Επιτροπής 37	37
2009/C 193/66	Υπόθεση F-80/05: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Ιουνίου 2009 — De Geest κατά Συμβουλίου 37	37

Τιμή συνδρομής 2009 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 000 EUR ετησίως (*)
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR μηνιαίως (*)
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	700 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	70 EUR μηνιαίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	40 EUR μηνιαίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	500 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, CD-ROM, δύο εκδόσεις την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	360 EUR ετησίως (= 30 EUR μηνιαίως)
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

(*) Πώληση ανά τεύχος: — έως 32 σελίδες: 6 EUR
— από 33 έως 64 σελίδες: 12 EUR
— περισσότερες από 64 σελίδες: η τιμή ορίζεται κατά περίπτωση.

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της *Επίσημης Εφημερίδας* (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο CD-ROM.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της *Επίσημης Εφημερίδας*. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Οι προς πώληση εκδόσεις της Υπηρεσίας Εκδόσεων διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>